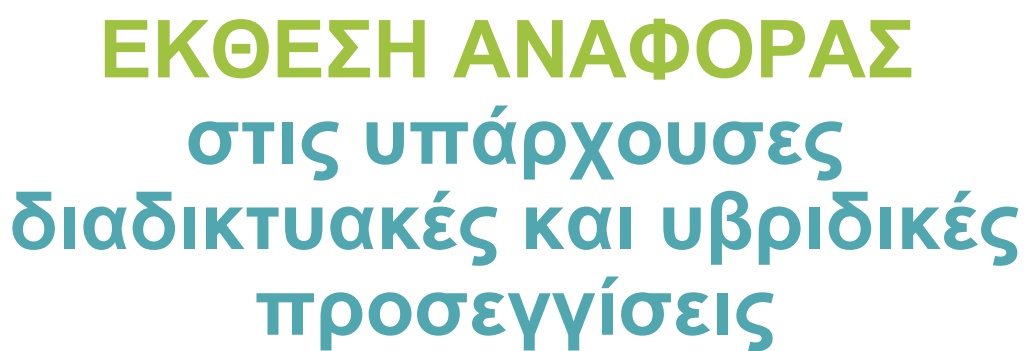

Δημοσιεύτηκε το 2024 από το Comparative Research Network e.V., Berlin

Συγγραφείς: Anna Waligóra, PhD, Michał Kozak

Συγγραφείς περιλήψεων σεμιναρίων:

Sonia Andreou, Prof. Colla JeanMacDonald, Martin Barthel, Ilkka Vuolaslempi, Rosaria Lagrutta, Francesco Santoro, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Murray Thexton, Jarosław Wypyszyński, Anna Waligóra, William Easton, Jesper Eng.

Ουσιαστική διαβούλευση: Paulina Zglińska

Διόρθωση μεταφράσεων: Michael Ward

Εταίροι προγράμματος: Comparative Research Network e.V. (Germany), Association of Social Cooperatives (Poland IREFORR (Italy), Changemaker Education (Sweden), Mullingar Employment Action Group (Ireland), Innoved (Greece), University of Cyprus

Επικοινωνία:

Comparative Research Network e.V.
www.crnonline.de
central@crnonline.de
 Belziger Str. 60

Τελευταία ενημέρωση: 23 Μαρτίου 2024

Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο της δράσης Erasmus+, KA220-VET - Συμπράξεις συνεργασίας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, Πρόσκληση 2021, Γύρος 2 (2021-2-DE02-KA220-VET 000049017)

Αποποίηση ευθύνης

Το Erasmus+ χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η στήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά έγκριση του περιεχομένου, το οποίο αντανάκλα τις απόψεις μόνο των συγγραφέων, και η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

Οι εξωτερικοί σύνδεσμοι στο ηλεκτρονικό βιβλίο παρέχονται για διευκόλυνση και για μόνο για ενημερωτικούς σκοπούς και δεν συνιστούν έγκριση ή έγκριση των εταιρών του έργου για οποιοδήποτε από τα προϊόντα, υπηρεσίες ή απόψεις της εταιρείας, οργανισμού ή ατόμου. Η ομάδα του έργου δεν φέρει καμία ευθύνη για την ακρίβεια, τη νομιμότητα ή το περιεχόμενο του εξωτερικού ιστότοπου ή για εκείνο άλλων συνδέσμων. Επικοινωνήστε με τον εξωτερικό ιστότοπο για απαντήσεις σε ερωτήσεις σχετικά με το περιεχόμενο. Οι εικόνες που εμφανίζονται σε αυτή την έκθεση αποτελούν ιδιοκτησία των αντίστοιχων φωτογράφων ή δημιουργών τους. ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΕΠΑΝΑΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ Ή ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥΣ. Επικοινωνήστε με τον δημιουργό εάν επιθυμείτε να λάβετε αναπαραγωγή μιας εικόνας ή εάν επιθυμείτε να λάβετε άδεια για την αναδημοσίευση μιας εικόνας σε άλλο δικτυακό τόπο.

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

**Comparative
Research
Network:**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ	5
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	6
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ	11
Η τέχνη της ασύγχρονης διδασκαλίας στη διαδικτυακή τάξη, Δρ Σόνια Ανδρέου, Κύπρος	11
Συμβουλές για αποτελεσματική διαδικτυακή διδασκαλία: Βέλτιστες πρακτικές και διδάγματα, καθ. Colla Jean MacDonald, Κύπρος.....	15
Προσαρμογή στην αλλαγή: Martin Barthel, Γερμανία: Η μετάβαση των μέσων People's Voice Media στην υβριδική μάθηση κατά τη διάρκεια και μετά την πανδημία	18
Η σημασία των διαδικτυακών μαθημάτων ένταξης κατά τη διάρκεια της πανδημίας, Ilkka Vuolaslempi & Martin Barthel, Γερμανία	21
Περίληψη σεμιναρίου, Νικόλας Παναγιώτου, Ελλάδα.....	26
Βελτίωση των ψηφιακών χώρων μάθησης. Απόψεις από το εργαστήριο της Rosaria Lagrutta, Ιταλία	29
Ψηφιακός μετασχηματισμός των χώρων μάθησης. Προσέλκυση ανθρώπων για βιώσιμη επιτυχία, Francesco Santoro, Ιταλία	32
Το ταξίδι του μαθητή, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Ιρλανδία	35
Καταγραφή συνέντευξης με το Inn Training UK Conclusion:	37
Inn Training UK – Murray Thexton, Ιρλανδία.....	40
Ο Covid-19 σαν παίκτης που άλλαξε τα δεδομένα στην εκπαίδευση – Anna Waligora, Πολωνία	41
Μετάβαση από το offline (εκτός σύνδεσης) σε διαδικτυακή σύνδεση (online) στην κοινωνική οικονομία και την κοινωνική επιχειρηματικότητα. – Jarosław Wypsiński, Πολωνία	43
Futuregames – Μαθαίνοντας μέσα από την ποικιλομορφία – William Easton, Σουηδία	45
Kulturverkstan – Αντιμετωπίζοντας τις Προκλήσεις και Αγκαλιάζοντας τη Διαδικτυακή Μάθηση στη Διεύθυνση Πολιτιστικών Προγραμμάτων, Jesper Eng, Sweden	51
ΒΑΣΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ	54
Συγκεκριμένα συμπεράσματα γύρω από τη διαδικτυακή μεταμόρφωση 'πριν και μετά'	57
Προβλέψεις προσεγγίσεων διαδικτυακής και υβριδικής παράδοσης.....	60
Επισκόπηση των εταίρων του προγράμματος.....	65

Η αλλαγή συνοδεύει συνεχώς την εκπαίδευση και το θεσμικό και κοινωνικό της περιβάλλον. Τις περισσότερες φορές είναι αποτέλεσμα πολιτιστικών και τεχνικών αλλαγών που συνοδεύουν τη ροή του χρόνου. Προωθείται επίσης από αλλαγές στις κοινωνικές πολιτικές, νέες γνώσεις σχετικά με τη διδακτική της εκπαίδευσης και άλλες τοπικές ιδιαιτερότητες.

Οι άμεσοι συμμετέχοντες σε αυτή την αλλαγή είναι τα ιδρύματα και τα πρόσωπα που παρέχουν εκπαιδευτικές υπηρεσίες καθώς και οι αποδέκτες αυτών των υπηρεσιών - παιδιά, νέοι και ενήλικες που χρησιμοποιούν εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Σήμερα, σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση διαδραματίζουν φορείς του τρίτου τομέα που μπορούν να παρέχουν εκπαιδευτικές υπηρεσίες ή να συμμετέχουν στην παροχή τους. Το περιβάλλον των ΜΚΟ, μεταξύ άλλων, χάρη στην υλοποίηση καινοτόμων σχεδίων, συμμετέχει επίσης στη δημιουργία αλλαγών στην εκπαίδευση.

Ο αδιαμφισβήτητος παίκτης που άλλαξε το παιχνίδι στην ανάπτυξη της εκπαίδευσης τα τελευταία χρόνια ήταν η πανδημία COVID-19, η οποία καθιέρωσε νέα, μέχρι στιγμής όχι ευρέως χρησιμοποιούμενα, κριτήρια για τις εκπαιδευτικές διαδικασίες. Πιθανώς ποτέ άλλοτε στην ιστορία δεν έχουν εφαρμοστεί οι αρχές στις οποίες αυτή η ιστορική και συντριπτική εμπειρία τις κατέστησε τόσο δημοκρατικές για διάφορους τομείς της κοινωνικής ζωής (όχι μόνο για την εκπαίδευση).

Μεταξύ των διαφόρων, συχνά δραματικών συνεπειών της πανδημίας COVID-19, θα πρέπει να σημειωθεί η σημαντική επιτάχυνση της ανάπτυξης των τεχνικών και τεχνολογιών επικοινωνίας. Όλα τα εργαλεία που υποστηρίζουν την επικοινωνία στην εποχή της πανδημίας ήταν μόνο ένα μέσο για ένα σκοπό, ο οποίος από την άποψη της εκπαίδευσης ήταν η αποτελεσματική επικοινωνία και η αποτελεσματική διδασκαλία. Τώρα είναι η ώρα να πάρουμε το μάθημα και να εξετάσουμε ποιες από τις αλλαγές που προκάλεσε η πανδημία θα εγκατασταθούν μόνιμα στην εκπαίδευση-ποιες αξίζει να διατηρηθούν και να αναπτυχθούν.

Η παρούσα έκθεση είναι αφιερωμένη στις υπάρχουσες προσεγγίσεις/μελέτες περιπτώσεων ηλεκτρονικής και υβριδικής παράδοσης και στη σύνθεση των βασικών ευρημάτων σε σχέση με την εκπαίδευση στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ). Συγκεντρώνει και αναλύει τα σημαντικότερα συμπεράσματα σχετικά με τον αντίκτυπο των μεγάλων τεχνολογικών αλλαγών στην επαγγελματική εκπαίδευση. Παρουσιάζονται επίσης συμπεράσματα σχετικά με τις προσεγγίσεις ηλεκτρονικής και υβριδικής παροχής για το μέλλον.

Το μέρος της **σύνθεσης του έργου** χαρακτηρίζει εν συντομία τις παραδοχές του έργου Beyond Zoom, τους στόχους και τα αποτελέσματά του. Το κεφάλαιο **«Μεθοδολογία»** συζητά τις παραδοχές και την ερευνητική προσέγγιση που χρησιμοποιήθηκε στις αναλύσεις της έκθεσης και αναφέρει τις τεχνικές πτυχές και τα ερωτήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων των εταίρων του έργου.

Στο μέρος **«Βασικά ερευνητικά συμπεράσματα»** αναφέρονται τα σημαντικότερα ερευνητικά ευρήματα και στο μέρος **«Συγκριτική ανάλυση των μεθοδολογιών σε διάφορες χώρες»** παρουσιάζονται λεπτομερείς αναλύσεις που οδήγησαν σε αυτά τα ευρήματα.

Η έκθεση κλείνει με την ενότητα **«Πρόβλεψη διαδικτυακών και υβριδικών προσεγγίσεων»**, η οποία παρουσιάζει το πιθανό μέλλον των εμπειριών που αποκτήθηκαν χάρη στην τεχνολογική επιτάχυνση που προέκυψε, μεταξύ άλλων, από τις συνθήκες της πανδημίας. Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης μια **«Επισκόπηση των εταίρων του έργου»** που φιλοξένησαν επίσης τοπικά σεμινάρια Beyond Zoom.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Στόχος του BEYZO είναι να συμβάλει στον ψηφιακό μετασχηματισμό μέσω της ανάπτυξης της ψηφιακής ετοιμότητας, ανθεκτικότητας και ικανότητας, ενισχύοντας τις ικανότητες και τις δυνατότητες των εκπαιδευτών ΕΕΚ να παρέχουν ποιοτικές, χωρίς αποκλεισμούς ευκαιρίες κατάρτισης σε διαδικτυακά και υβριδικά (διαδικτυακά, εκτός σύνδεσης και συνδυασμός και των δύο) περιβάλλοντα διδασκαλίας και μάθησης.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου, το έργο BEYZO έχει τους ακόλουθους **στόχους**:

- Αύξηση των γνώσεων σχετικά με τις υφιστάμενες βέλτιστες πρακτικές στην ηλεκτρονική και υβριδική παροχή ΕΕΚ και σύνθεση των αποτελεσμάτων για ευρύτερη διάδοση,
- Υποστήριξη των εκπαιδευτών ΕΕΚ στην παροχή κατάρτισης και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων σε online και υβριδικά περιβάλλοντα,
- Αύξηση της διαθεσιμότητας εκπαιδευτικών πόρων που υποστηρίζουν τους εκπαιδευτές ΕΕΚ να προσαρμόζουν την εκπαίδευση εκτός σύνδεσης σε online και υβριδικές ρυθμίσεις,
- Βελτίωση των δεξιοτήτων και της εμπειρογνωμοσύνης των εκπαιδευτών ΕΕΚ σε διάφορους τομείς όσον αφορά τη διευκόλυνση ποιοτικών διαδικασιών μάθησης χωρίς αποκλεισμούς τόσο σε διαδικτυακούς όσο και σε υβριδικούς χώρους,
- Υποστήριξη των φορέων χάραξης πολιτικής στην κατανόηση των αναγκών για εθνική και πανευρωπαϊκή διαπίστευση για την κατάρτιση δεξιοτήτων ψηφιακής διευκόλυνσης και συμβολή στον ορισμό των μικροπιστοποιητικών (<https://crnonline.de/project/beyond-zoom/>).

Τα τρία αποτελέσματα του έργου είναι:

Αποτέλεσμα 1: Έκθεση σχετικά με τις υπάρχουσες προσεγγίσεις/μελέτες περιπτώσεων διαδικτυακής και υβριδικής παράδοσης και σύνθεση των βασικών ευρημάτων.

Αποτέλεσμα 2: Ένα πρόγραμμα σπουδών κατάρτισης εκπαιδευτών για εκπαιδευτές ΕΕΚ σε δεξιότητες διαδικτυακής και υβριδικής διευκόλυνσης.

Αποτέλεσμα 3: Ψηφιακές/ηλεκτρονικές πηγές μάθησης για την υποστήριξη των εκπαιδευτών ΕΕΚ ώστε να αναπτύξουν ψηφιακές ικανότητες για την παροχή κατάρτισης σε διαδικτυακά και υβριδικά περιβάλλοντα (<https://www.innovated.gr/beyond-zoom/>).

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Τα σεμινάρια που διοργανώθηκαν από τους εταίρους του έργου χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή γνώσεων σχετικά με τις υπάρχουσες προσεγγίσεις ηλεκτρονικής και υβριδικής παροχής και τις ορθές πρακτικές στον τομέα αυτό. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να μοιραστούν τις γνώσεις και την εμπειρία τους κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων.

Ενδιαφερόμενοι Επαγγελματίες ΕΕΚ (ή επαγγελματίες που σχετίζονται με τον ειδικό τομέα του οργανισμού σας) οι οποίοι θα μοιραστούν τη μάθηση ή γνώσεις και την εμπειρογνωμοσύνη τους στον τομέα στο πλαίσιο μιας διευκολυνόμενης συζήτησης και θα τους παρουσιάσουν μελέτες περιπτώσεων καλής πρακτικής.

Άλλοι επαγγελματίες της ΕΕΚ, καθώς και το προσωπικό και οι ομάδες κάθε εταίρου, θα προσκαλούνται επίσης σε αυτά τα διαδικτυακά σεμινάρια ως συμμετέχοντες.

Κάθε ένα από τα σεμινάρια ήταν ανοικτό στο κοινό. Οι οργανωτικές παραδοχές αυτών των συναντήσεων ήταν κοινές για όλους τους εταίρους.

Τεχνικά ζητήματα

1. Κάθε σεμινάριο θα πρέπει να διαρκεί το πολύ 1 ώρα, καλούμε δύο ενδιαφερόμενους φορείς να παρουσιάσουν μελέτες περιπτώσεων καλών πρακτικών, ο καθένας έχει 20 λεπτά για να μιλήσει + περίπου 10 λεπτά για ερωτήσεις και απαντήσεις. Εάν δεν μπορούμε να καλέσουμε 2 ενδιαφερόμενους φορείς για 1 συνάντηση, πρέπει να οργανώσουμε ένα δεύτερο σεμινάριο.
2. Το σεμινάριο μπορεί να οργανωθεί σε παραδοσιακή μορφή (πρόσωπο με πρόσωπο), διαδικτυακά, υβριδικά ή μεικτά (διαδικτυακά με παρουσία του ακροατηρίου).
3. Η ηχογράφηση θα πρέπει να είναι στα αγγλικά, αν όχι - παρακαλούμε προσθέστε αγγλικούς υπότιτλους.

4. Στην αρχή και στο τέλος της εγγραφής, προσθέτουμε δύο πίνακες που ενημερώνουν για το έργο και τη συγχρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+ (επισυνάπτεται).
5. Η ηχογράφηση θα πρέπει να προετοιμαστεί για δημοσίευση ως βίντεο Webcast (κομμένο και καθαρισμένο) σε μορφή mp4 ή mpeg4.
6. Παρακαλούμε ετοιμάστε ένα αρχείο με την απομαγνητοφώνηση της ηχογράφησης - αυτό θα μας είναι χρήσιμο για την προετοιμασία της Έκθεσης (.doc ή .pdf).
7. Όταν η ηχογράφηση και η απομαγνητοφώνηση είναι έτοιμες, παρακαλούμε να τις ανεβάσετε στο google drive.

Οι ηχογραφήσεις των σεμιναρίων είναι διαθέσιμες στους εταίρους του έργου. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, δημιουργήθηκε ένα αντίγραφο στα αγγλικά από καθένα από τα σεμινάρια, το οποίο αποτελεί την ερευνητική βάση για την παρούσα έκθεση.

Το θέμα του σεμιναρίου ήταν η μετάβαση σε και από διαδικτυακά περιβάλλοντα κατάρτισης.

Κύριο θέμα του σεμιναρίου: μετάβαση σε και από διαδικτυακά περιβάλλοντα κατάρτισης.

Κατά τη διεξαγωγή του σεμιναρίου, καθένας από τους εταίρους βασίστηκε σε έναν κοινό κατάλογο ερωτήσεων για το έργο.

Ημερήσια διάταξη/ερωτήσεις:

1.Σύντομη περιγραφή του οργανισμού

- Ποιοι είναι;
- Ποιες είναι οι βασικές τους αξίες;
- Τι κάνουν;

2.Η μετάβαση από την offline στην online παράδοση

- Πώς πήγε/πώς συνέβη;
- Ποια στοιχεία του έργου τους μεταφέρθηκαν;
- Έχουν εισαγάγει νέες δραστηριότητες;
- Επηρέασε η αλλαγή την ποιότητα και το είδος της εργασίας τους;
- Εφάρμοσαν νέες μεθόδους εργασίας/διαδικτυακά προγράμματα και γιατί;

- Πώς έχει αλλάξει το εκπαιδευτικό σύστημα λόγω της διαδικτυακής διδασκαλίας;
- Ποια διαδικτυακά εργαλεία προτιμούν και γιατί;
- Πειραματίστηκαν με εργαλεία που δημιούργησαν οι ίδιοι ή τα "αντέγραψαν" από άλλους;
- Χρειάζονταν υποστήριξη για να μορφωθούν;
- Χρησιμοποίησαν διαφορετικά εργαλεία για διαφορετικές ομάδες-στόχους; Πώς κατάφεραν να εμπλέξουν τους ανθρώπους χρησιμοποιώντας μόνο ψηφιακά εργαλεία;
- Ποια ήταν η πραγματική επίδραση στους ανθρώπους της μετάβασης από το offline στο online;

3. Επιστροφή σε offline από υβριδική & μικτή παράδοση

- Πώς πήγε/πώς συνέβη;
- Ποια μέθοδος εργασίας ήταν η καταλληλότερη γι' αυτούς;
- Ανέπτυξαν μια νέα μέθοδο και ποια ήταν τα στοιχεία της;
- Επέστρεψαν στις μεθόδους που χρησιμοποιούσαν πριν από την πανδημία;

4. Ποια άλματα ζητήματα εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν μετά από δύο χρόνια εμπειρίας με την online κατάρτιση;

5. Τους έδωσε η υβριδική μέθοδος τη δυνατότητα να εμπλέξουν ανθρώπους που διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να προσεγγίσουν;

6. Περιγράψτε τις βασικές μαθησιακές ομοιότητες μεταξύ της παροχής των δραστηριοτήτων τους σε διαδικτυακά περιβάλλοντα σε σύγκριση με περιβάλλοντα εκτός σύνδεσης.

7. Περιγράψτε τα δυνατά και αδύνατα σημεία κάθε μέσου (υβριδικές συνεδρίες / μικτά προγράμματα) και καθορίστε το ρόλο που παίζουν στο σχεδιασμό των συνεδριών.

8. Πώς κατάφεραν να κάνουν το διαδικτυακό μήνυμα ελκυστικό και να μην κουράζουν τους ακροατές; (Η διαδικτυακή προσοχή είναι σύντομη).
9. Ποιες είναι οι προσδοκίες τους από τις μελλοντικές διαδικτυακές/υβριδικές μεθόδους;
10. Υπάρχουν συμβουλές/συστάσεις που θα ήθελαν να μοιραστούν σχετικά με την υβριδική/μικτή παράδοση;
11. Πώς έχει αλλάξει το εκπαιδευτικό σύστημα λόγω της διαδικτυακής διδασκαλίας/εργασίας;
12. Ερωτήσεις και απαντήσεις, συζήτηση.

Με βάση το υλικό από τα πρακτικά, μπορεί να ειπωθεί ότι καθένα από τα σεμινάρια διεξήχθη σύμφωνα με τις παραδοχές που έγιναν.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ

Με βάση κάθε ένα από τα σεμινάρια, έχουν συνταχθεί σύντομα άρθρα που περιέχουν τα σημαντικότερα συμπεράσματα και σχόλια που προέκυψαν από τις συζητήσεις από την πλευρά των ομιλητών. Τα άρθρα επιτρέπουν στους αναγνώστες να κατανοήσουν καλύτερα το πλαίσιο των συμπερασμάτων της έκθεσης. Τα άρθρα παρουσιάζονται με αλφαβητική σειρά των χωρών - εταίρων του έργου.

Η τέχνη της ασύγχρονης διδασκαλίας στη διαδικτυακή τάξη, Δρ Σόνια Ανδρέου, Κύπρος

Το διαδικτυακό σεμινάριο συζήτησε την εμπειρία από την παροχή κατάρτισης σε διαδικτυακά περιβάλλοντα μάθησης στην Ανώτατη Εκπαίδευση, εστιάζοντας στις βέλτιστες πρακτικές ασύγχρονης διδασκαλίας σε ένα πλήρως διαδικτυακό μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Οι βέλτιστες πρακτικές βασίστηκαν στις εμπειρίες του ομιλητή ως καθηγητή στο διαδικτυακό πρόγραμμα MSc Interaction Design που προσφέρεται από το Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου και το Πανεπιστήμιο του Ταλίν στην Εσθονία.

Το πρόγραμμα προσφέρει στους σπουδαστές δεξιότητες στους τομείς του σχεδιασμού, της τεχνολογίας και της θεωρίας που σχετίζονται με τους τομείς του Σχεδιασμού Αλληλεπίδρασης, της Διαδικτυακής Μάθησης και της Αλληλεπίδρασης Ανθρώπου-Υπολογιστή. Προσφέρεται στην αγγλική γλώσσα σε φοιτητές σε όλο τον κόσμο και παρέχει πρόσβαση στη διαδικτυακή εκπαιδευτική σουίτα της Google. Επιπλέον, όλες οι ενότητες μαθημάτων παρέχονται με έμφαση στην πρακτική μάθηση μέσω της έρευνας, του σχεδιασμού και της υλοποίησης διαφόρων ατομικών και συνεργατικών έργων- η δημιουργία κοινότητας μεταξύ των φοιτητών αποτελεί προτεραιότητα, γι' αυτό και επισημαίνεται η προτίμηση στην ομαδική εργασία.

Στη συνέχεια, ο Δρ Ανδρέου έδωσε έμφαση στη λειτουργικότητα που είναι διαθέσιμη στο Google Classroom και στο πώς αυτή μπορεί να υποστηρίξει μαθητές και καθηγητές στις ομαδικές και ατομικές εργασίες τους. Εργασίες, συμβουλές και άλλες χρήσιμες πηγές αναρτώνται από τους διδάσκοντες, ενώ οι μαθητές ενθαρρύνονται να ακολουθήσουν το παράδειγμα.

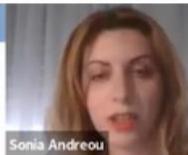
Η επικοινωνία μεταξύ των φοιτητών επίσης ενθαρρύνεται. Προσφέρονται σύγχρονες διαλέξεις και για να βελτιωθεί περαιτέρω η εμπειρία των φοιτητών, πραγματοποιούνται εβδομαδιαίες εικονικές ώρες γραφείου για κάθε ενότητα. Συνολικά, το μάθημα χαρακτηρίζεται από ευελιξία, ώστε να ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες και τα προγράμματα των μεταπτυχιακών φοιτητών.

Στη συνέχεια, εξηγήθηκε η ψηφιακή ατζέντα της ΕΕ (δηλαδή η ηλεκτρονική ένταξη, η ηλεκτρονική προσβασιμότητα και οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες) που βρίσκεται στο επίκεντρο της φιλοσοφίας του προγράμματος. Ακολούθησε σύγκριση μεταξύ των σύγχρονων και ασύγχρονων διαδικτυακών μαθημάτων, παρουσιάζοντας επίσης τη διασταύρωσή τους: η παρακολούθηση του μαθήματος από οπουδήποτε, η τακτική επικοινωνία με τους διδάσκοντες και η δικτύωση/δημιουργία συνδέσεων με τους συμμαθητές βρίσκονται στο επίκεντρο αυτής της διασταύρωσης.

Εστιάζοντας ειδικότερα στην ασύγχρονη διαδικτυακή μάθηση, ο ομιλητής επεσήμανε ότι σε αυτόν τον τρόπο μάθησης, πλεονεκτήματα όπως η ευελιξία και η ευκολία στην επικοινωνία αντιπαρατίθενται σε μια σειρά πιθανών μειονεκτημάτων. Για παράδειγμα, το περιεχόμενο μπορεί είτε να έχει "ημερομηνία λήξης" (εφήμερο περιεχόμενο) είτε να είναι αιθεράλι, και οι εκπαιδευτές θα πρέπει να το αποφασίσουν αυτό όταν διδάσκουν διαδικτυακά. Άλλες παγίδες που πρέπει να προσέξετε ως εκπαιδευτής περιλαμβάνουν την έλλειψη παρουσίας συνομηλίκων, καθώς ορισμένοι εκπαιδευόμενοι είναι απίθανο να δημιουργήσουν σχέσεις στην τάξη κατά τη διάρκεια της μαθησιακής τους διαδρομής με τον τρόπο που θα το έκαναν σε ένα περιβάλλον μάθησης σε πραγματικό χρόνο. Επίσης, η έλλειψη προσοχής μπορεί να επηρεάσει τους μαθητές, κυρίως όταν αισθάνονται ότι δεν έχουν ανθρώπους στους οποίους να απευθυνθούν τη στιγμή που έχουν ανάγκη μάθησης- ως εκ τούτου, ορισμένοι μαθητές θα αισθάνονται ότι πρέπει να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις μόνοι τους. Η αυτοπειθαρχία των μαθητών ήταν μια άλλη παγίδα που επισημάνθηκε. Δεδομένου ότι τα ασύγχρονα μαθήματα είναι ατομικιστικά, οι εκπαιδευόμενοι θα πρέπει να ασκούν αυτοπειθαρχία για να παραμείνουν στην κορυφή της ανάπτυξής τους.

Στη συνέχεια, συζητήθηκαν λεπτομερέστερα οι βέλτιστες πρακτικές σχετικά με τις ακόλουθες πτυχές: σαφείς στόχοι, συνεδρίες μικρού μεγέθους, συνεπείς εργασίες, προσβασιμότητα, εμπλοκή και διαδραστικότητα, εκφραστική ανατροφοδότηση, πόροι και διαδικτυακές συζητήσεις.

Our classroom

Session 7

All topics

Session 7

Session 6

Session 5

Session 4

Session 3

Session 2

Session 1

About the course

Gabriela Beltrão posted a new assignment: Presentations and Reporting L... Due May 20, 5:00 PM

Posted May 10 (Edited May 16)

The first step for this course is to report and presents the results from the Group Works.

1 Turned in

2 Assigned

16 Graded

It will happen in a synchronous session on **Thursday 19.05.2022, 5.30PM (GMT+2)**
Everyone should attend using the following link available in this assignment.

In the session, your group will present a sum of your results. Your presentation shouldn't be longer than 10 minutes + 5 minutes for discussions. Please be ready and on time

There is no template, but you should introduce your goal, an overview of your results and findings, recommendations, and reflections about the process. You are also invited to comment on your classmates work.

To avoid technical issues, please add your slides to the presentation attached (Session 7 - Presentation of Results) under your group's divider.

If you have any issues with the schedule, please let me know.

 Class video meeting
<https://meet.google.com/hst-f-cs>

 Session 7 - Presentation ...
Google Slides

Το σεμινάριο έκλεισε με μια συζήτηση σχετικά με χρήσιμα εργαλεία που μπορεί κανείς να χρησιμοποιήσει όταν διδάσκει στην ηλεκτρονική τάξη. Αυτά περιλάμβαναν την εφαρμογή βίντεο, βοηθήματα υποστήριξης της απόδοσης, την ύπαρξη μαγνητοσκοπημένων διαλέξεων, blogs, ψηφιακές βιβλιοθήκες, παρουσιάσεις, πίνακες συζητήσεων και διάφορες μορφές εργασιών (κουίζ, τεστ, ομαδικές εργασίες).

**Συμβουλές για αποτελεσματική διαδικτυακή διδασκαλία:
Βέλτιστες πρακτικές και διδάγματα,
καθ. Colla Jean MacDonald, Κύπρος**

Χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα ένα διαδικτυακό μάθημα 9 ενοτήτων, διάρκειας 9 εβδομάδων, που αποσκοπεί στην ενίσχυση της διαδικτυακής διδασκαλίας των ακαδημαϊκών (το οποίο αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος Dig-It Erasmus), η ομιλία αυτή του Δρ.. MacDonald πραγματεύεται το θέμα της ηλεκτρονικής μάθησης και παρέχει πολλές συμβουλές για αποτελεσματική διαδικτυακή διδασκαλία.

Ένα πρώτο βήμα για την ανάπτυξη ενός ηλεκτρονικού μαθήματος, σύμφωνα με τον Δρ.. MacDonald, είναι η ανάλυση αναγκών (ομάδες εστίασης, συνεντεύξεις). Ακόμη και η άτυπη ανάλυση αναγκών (μέσω μιας έρευνας μέσα στην τάξη) είναι ζωτικής σημασίας για το σχεδιασμό ενός μαθήματος που ανταποκρίνεται επιτυχώς στις ανάγκες ή/και τις επιθυμίες των εκπαιδευομένων. Ένα δεύτερο βήμα είναι η αξιολόγηση του μαθήματος, η οποία θα οδηγήσει σε μικρές ή μεγάλες βελτιώσεις. Όπως αναφέρθηκε, στο μάθημα του δείγματος, η αξιολόγηση είχε ως αποτέλεσμα τα μέλη ΔΕΠ να ζητήσουν εκπαίδευση και υποστήριξη προς την κατεύθυνση της διαδικτυακής διδασκαλίας.

Στη συνέχεια, ο ομιλητής μοιράζεται μια σειρά από συμβουλές για να γίνουν τα διαδικτυακά μαθήματα πιο αποτελεσματικά. Μια τέτοια συμβουλή είναι η χρήση ενός πλαισίου για το σχεδιασμό και την αξιολόγηση ενός ηλεκτρονικού μαθήματος. Δεδομένου ότι ένα από τα αποτελέσματα του έργου Dig-It ήταν ο σχεδιασμός ενός ποιοτικού προτύπου πλαισίου ηλεκτρονικής μάθησης, πραγματοποιήθηκε εκτενής βιβλιογραφική ανασκόπηση, προκειμένου να εντοπιστούν τα υπάρχοντα παρόμοια πλαίσια. Με βάση αυτή την έρευνα, δημιουργήθηκε ένα νέο θεωρητικό πλαίσιο (European Union Digital Education Quality Standard Framework), το οποίο θα καθοδηγεί το σχεδιασμό, την παράδοση και την αξιολόγηση των ηλεκτρονικών μαθημάτων. Δημιουργήθηκαν επίσης βίντεο στις εθνικές γλώσσες των εταίρων του έργου Dig-It, προκειμένου να εξηγηθεί ο τρόπος εφαρμογής του πλαισίου.

Όπως προαναφέρθηκε, το πλαίσιο συνοδεύεται από μια εργαλειοθήκη αξιολόγησης. Αυτή χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση των προγραμμάτων και των ενοτήτων/συνεδριών που εφαρμόζουν το Πλαίσιο. Παρέχεται ένα παράδειγμα ελέγχου θερμοκρασίας που πραγματοποιείται την εβδομάδα 3 μιας ενότητας. Απευθύνεται στους εκπαιδευόμενους με σκοπό τον εντοπισμό τυχόν αλλαγών ή μικρών διορθώσεων που απαιτούνται.

Τα πάντα είναι σε κλίμακες Likert εκτός από μερικές ερωτήσεις ανοικτού τύπου (Τι λειτουργεί; και Τι μπορεί να βελτιωθεί;). Ο Δρ. McDonald τονίζει τη σημασία της διεξαγωγής αυτής της διαδικασίας στην αρχή ενός μαθήματος, έτσι ώστε οι τυχόν απαιτούμενες αλλαγές να εφαρμόζονται εγκαίρως.

Μια τελική συνοπτική αξιολόγηση είναι επίσης χρήσιμη, προκειμένου να γίνουν βελτιώσεις για την επόμενη φορά που θα προσφερθεί το μάθημα.

Ακολούθως, ο εισηγητής παρουσιάζει με παραδείγματα πώς το δείγμα μαθήματος ευθυγραμμίζεται με το εν λόγω πλαίσιο, μοιράζοντας έναν πίνακα με τις κύριες μεταβλητές και τις υπομεταβλητές του πλαισίου (περιεχόμενο, παράδοση, υποστήριξη, δομή, κοινότητα και αποτελέσματα) και εξηγώντας πώς αυτές χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση του μαθήματος. Αναφέρει επίσης περαιτέρω στατιστικά στοιχεία για το δείγμα του μαθήματος: έχει ήδη διδαχθεί σε πέντε διαφορετικά πανεπιστήμια και έχει ήδη ολοκληρωθεί από 250 άτομα, ενώ αυξάνεται σε 300 όταν συμμετέχει προσωπικό από άλλα τέσσερα πανεπιστήμια. Επιπλέον, όλοι οι απόφοιτοι καλούνται να παρακολουθήσουν 3 επιπλέον ενότητες (παιδαγωγική θεωρία, τεχνικές δεξιότητες και χρήση του πλαισίου).

Όσον αφορά τώρα τη διδασκαλία μέσω διαδικτύου, η κύρια συμβουλή του εισηγητή είναι η χρήση ενός οδικού χάρτη για κάθε ενότητα (δηλαδή σαφή μαθησιακά αποτελέσματα και στόχοι, λεπτομερής ανάλυση των μαθημάτων, περιεχόμενο του μαθήματος, πληροφορίες σχετικά με τις εργασίες, συμβουλές διδασκαλίας και πηγές). Αυτό, ισχυρίζεται, διατηρεί υψηλά επίπεδα κινήτρων τόσο για τους εκπαιδευτές που συμμετέχουν στο μάθημα Dig-It, όσο και για τους εκπαιδευόμενους που παρακολουθούν διαδικτυακά μαθήματα, καθώς και οι δύο έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν τις δικές τους ιδέες αντίστοιχα.

Αναφέρονται επίσης περαιτέρω συμβουλές που παρέχονται στους εκπαιδευόμενους μετά την έναρξη του διαδικτυακού μαθήματος (π.χ. οδηγίες βήμα προς βήμα, ένα φόρουμ ερωτήσεων και απαντήσεων για τεχνική βοήθεια, διαδικτυακές συναντήσεις). Ειδικά για τη χρήση ενός φόρουμ ερωτήσεων και απαντήσεων, ο παρουσιαστής τονίζει το γεγονός ότι εξοικονομεί σημαντικό χρόνο στους εκπαιδευτές, καθώς οι εκπαιδευόμενοι αναρτούν τις ερωτήσεις τους και βοηθούν ο ένας τον άλλον, αντί να στέλνουν email στον εκπαιδευτή (το οποίο θα πρέπει να κάνουν μόνο για

προσωπικούς λόγους). Ακόμα και στις περιπτώσεις που πραγματοποιούνται εθελοντικές διαδικτυακές ή f2f συναντήσεις, πολύ λίγοι ή κανένας δεν παρευρίσκεται, αφού οι ερωτήσεις τους πιθανότατα θα έχουν ήδη απαντηθεί στο φόρουμ ερωτήσεων και απαντήσεων. Ένας τρόπος εξοικονόμησης χρόνου για τους εκπαιδευόμενους είναι να χωριστεί η τάξη σε μικρότερες ομάδες (π.χ. 3 ομάδες των 10 ατόμων σε μια τάξη των 30 ατόμων), πράγμα που σημαίνει ότι οι μαθητές θα έχουν λιγότερο υλικό να διαβάσουν από τους συμμαθητές τους, αντί να πρέπει όλοι να διαβάζουν τις αναρτήσεις όλων των άλλων.

Πριν από την ανάθεση εργασιών, προτείνεται ότι οι εκπαιδευόμενοι θα ωφελούνταν αν έπαιρναν μια λίστα με τα συνήθη λάθη από προηγούμενες παρόμοιες εργασίες, καθώς και καλές προηγούμενες εργασίες ως ηλεκτρονικά δείγματα για να δουν. Τέτοιες τεχνικές, σύμφωνα με τον εισηγητή, είναι πολύτιμες για τους εκπαιδευόμενους, καθώς γενικά τα καταφέρνουν καλύτερα όταν κατανοούν σαφώς τις προσδοκίες, καθώς και για τους εκπαιδευτές, οι οποίοι με τη σειρά τους λαμβάνουν καλύτερα προσχέδια με λιγότερες διορθώσεις.

Η συμμετοχή (που συνήθως αποτελεί βαθμολογούμενο μέρος ενός διαδικτυακού μαθήματος) αναφέρεται επίσης στην ομιλία, ως ένα από τα αδύνατα σημεία της ηλεκτρονικής μάθησης. Για να αντιμετωπιστεί αυτό, προτείνεται η παρακολούθηση των εκπαιδευομένων και οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται σε σχέση με το αν έχουν λάβει το υλικό ή πόσο χρόνο περνούν συνδεδεμένοι. Η έλλειψη δραστηριότητας οδηγεί σε επαφή με τον εκπαιδευτή, η οποία λέγεται ότι εξαλείφει το πρόβλημα - αν όχι, τότε μπορεί να προταθεί στον εκπαιδευόμενο η διακοπή του μαθήματος. Τέλος, για να πάρουν οι εκπαιδευόμενοι το ποσοστό συμμετοχής, μπορεί να τους ζητηθεί να δημοσιεύσουν τις απόψεις τους και επίσης να απαντήσουν στα μέλη της ομάδας.

Κλείνοντας την ομιλία της, η Δρ. McDonald αναφέρει μια σειρά από εκτιμήσεις που καθιστούν το δείγμα μαθήματος του προγράμματος Dig-It επιτυχημένο, όπως η ύπαρξη κλίματος σεβασμού, η ενθάρρυνση της ενεργού συμμετοχής, οι πρακτικές και χρήσιμες εργασίες, οι ευκαιρίες για αναστοχασμό και η δημιουργία μιας μαθησιακής κοινότητας, η οποία αποτελεί προϋπόθεση της ηλεκτρονικής μάθησης.

Προσαρμογή στην αλλαγή: Martin Barthel, Γερμανία: Η μετάβαση των μέσων People's Voice Media στην υβριδική μάθηση κατά τη διάρκεια και μετά την πανδημία

Η προσαρμογή στην αλλαγή είναι μια θεμελιώδης δεξιότητα που πρέπει να διαθέτουν τα άτομα και οι οργανισμοί για να ευδοκιμήσουν στον συνεχώς εξελισσόμενο κόσμο. Η πανδημία COVID-19 ανάγκασε πολλούς οργανισμούς να υιοθετήσουν έναν νέο τρόπο εργασίας, και ο τομέας της εκπαίδευσης δεν αποτελεί εξαίρεση. Η People's Voice Media, μια φιλανθρωπική οργάνωση με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο που χρησιμοποιεί την αφήγηση ιστοριών ως εργαλείο κοινωνικής αλλαγής, προσαρμόσε τις εκπαιδευτικές της δραστηριότητες αφήγησης ιστοριών για ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες κατά τη διάρκεια και μετά την πανδημία.

Σε μια παρουσίαση, η Hayley Trowbridge από το People's Voice Media συζήτησε τον τρόπο με τον οποίο μετέφεραν τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες Community Reporting και storytelling από προσωπικά σε διαδικτυακά περιβάλλοντα και στη συνέχεια επέστρεψαν στην εκπαίδευση πρόσωπο με πρόσωπο μετά την πανδημία. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν σχεδιαστεί για να αμφισβητούν τις κοινωνικές ανισότητες και αδικίες και εργάζονται με μια σειρά από ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρίες, των φυλετικών μειονοτήτων, των ενηλίκων με μαθησιακές δυσκολίες και των ατόμων με χαμηλά ακαδημαϊκά προσόντα. Οι βασικές αξίες του οργανισμού είναι η συνεργασία και η ισότητα, η αυθεντικότητα και η ακεραιότητα, η μάθηση και η εξέλιξη και η αισιοδοξία και η χαρά.

Κατά τη διάρκεια της παρουσίασης, η Hayley τόνισε τη σημασία της ευελιξίας, της προσβασιμότητας και της ανάγκης να ληφθεί υπόψη το ψηφιακό χάσμα. Τόνισε επίσης τη σημασία της ιεράρχησης των φωνών και των εμπειριών των περιθωριοποιημένων κοινοτήτων στις εκπαιδευτικές τους δραστηριότητες και της προώθησης της κοινωνικής αλλαγής μέσω της αφήγησης ιστοριών. Η People's Voice Media προσαρμόσε τις εκπαιδευτικές της δραστηριότητες αφήγησης ιστοριών στην πανδημία, μεταβαίνοντας από τη δια ζώσης σε διαδικτυακή και στη συνέχεια πίσω σε μια μικτή προσέγγιση, χρησιμοποιώντας μια σειρά εργαλείων και πλατφορμών για να διευκολύνει αυτή τη μετάβαση.

Για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις της μετάβασης πίσω στην προσωπική εκπαίδευση, καθώς οι περιορισμοί της πανδημίας υποχώρησαν, η People's Voice Media υιοθέτησε μια υβριδική προσέγγιση που περιλαμβάνει τόσο διαδικτυακή όσο και προσωπική εκπαίδευση. Αυτό επιτρέπει μεγαλύτερη προσβασιμότητα και ευελιξία, ενώ εξακολουθεί να παρέχει τα οφέλη της εκπαίδευσης πρόσωπο με πρόσωπο.

Το κοινοτικό ρεπορτάζ είναι ένα ισχυρό εργαλείο για την κοινωνική αλλαγή και ο οργανισμός δεσμεύεται να ενδυναμώσει τα άτομα να λένε τις δικές τους ιστορίες και να κάνουν τη διαφορά στις κοινότητές τους

Η Hayley παρουσίασε επίσης ένα έργο με τίτλο "Η αξία της συμπαραγωγής", το οποίο χρησιμοποιεί την αφήγηση εμπειριών για να καταδείξει τον αντίκτυπο της συμπαραγωγής στην επιφανειακή έρευνα και την πολιτική. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει διαδικτυακές δραστηριότητες αφήγησης από έναν προς έναν, ομαδικά εργαστήρια δημιουργίας αισθήσεων και ανταλλαγής γνώσεων. Η διαδικτυακή μορφή επιλέχθηκε όχι μόνο επειδή είναι πιο οικονομικά αποδοτική και χρονικά περιορισμένη, αλλά και επειδή επιτρέπει μεγαλύτερη προσβασιμότητα για άτομα με αναπηρίες που μπορεί να θεωρούν εμπόδιο το ταξίδι.

Παρά τις σχετικές προκλήσεις, η μετάβαση στην υβριδική μάθηση ήταν τελικά επιτυχής για τη People's Voice Media. Εκπαιδευτές, εκπαιδευόμενοι και συνεργάτες συνεργάστηκαν όλοι μαζί για να προσαρμοστούν στο νέο μαθησιακό περιβάλλον, και η χρήση της τεχνολογίας επέτρεψε τη συνέχιση της μάθησης ακόμη και κατά τη διάρκεια των περιόδων αποκλεισμού και καραντίνας. Επιπλέον, η αυξημένη ευελιξία και αυτονομία που δόθηκε στους μαθητές επέτρεψε εξατομικευμένες μαθησιακές εμπειρίες και βοήθησε τους μαθητές να αναλάβουν την ευθύνη της εκπαίδευσής τους.

Ωστόσο, η μετάβαση στην υβριδική μάθηση παρουσίασε ορισμένες δυσκολίες. Ορισμένοι φοιτητές αντιμετώπισαν εμπόδια στη μάθηση λόγω δυσκολιών με την τεχνολογία ή περιορισμένης πρόσβασης στο διαδίκτυο, ενώ άλλοι δυσκολεύτηκαν να προσαρμοστούν στην απουσία προσωπικής αλληλεπίδρασης και τους έλειψε η προσωπική μαθησιακή εμπειρία. Οι εκπαιδευτές αντιμετώπισαν επίσης νέες προκλήσεις στην εμπλοκή των εκπαιδευομένων σε ένα εικονικό περιβάλλον και στην παροχή διαφοροποιημένης διδασκαλίας.

Η προσαρμογή των ανθρώπων στην αλλαγή είναι μια συνεχής διαδικασία που απαιτεί από τους οργανισμούς να παραμένουν ανοιχτόμυαλοι, ευέλικτοι και να ανταποκρίνονται στις νέες προκλήσεις και ευκαιρίες. Για τη People's Voice Media, η μετάβαση στην υβριδική μάθηση ήταν μόνο ένα παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο έχουν προσαρμοστεί στις μεταβαλλόμενες συνθήκες με την πάροδο των ετών. Εξελίσσουν συνεχώς τα εκπαιδευτικά τους προγράμματα ώστε να αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων τους και να αντιμετωπίζουν τα αναδυόμενα κοινωνικά ζητήματα και τις αδικίες.

Η πανδημία COVID-19 έθεσε πολλές προκλήσεις για τους οργανισμούς παγκοσμίως, αλλά άνοιξε επίσης νέες ευκαιρίες για καινοτομία και ανάπτυξη. Αγκαλιάζοντας την τεχνολογία και προσαρμόζοντας τα εκπαιδευτικά τους προγράμματα σε ένα υβριδικό περιβάλλον μάθησης, η People's Voice Media μπόρεσε να προσεγγίσει περισσότερους εκπαιδευόμενους από ποτέ άλλοτε και να δώσει τη δυνατότητα σε άτομα με διαφορετικό υπόβαθρο να αφηγηθούν τις δικές τους ιστορίες και να δημιουργήσουν θετική αλλαγή στις κοινότητές τους.

Καθώς κοιτάμε προς τον μετα-πανδημικό κόσμο, είναι σαφές ότι η στροφή προς την υβριδική μάθηση ήρθε για να μείνει. Οι οργανισμοί που είναι σε θέση να προσαρμοστούν σε αυτή τη νέα πραγματικότητα θα είναι καλύτερα εξοπλισμένοι για να ανταποκριθούν στις μεταβαλλόμενες ανάγκες των εκπαιδευομένων τους και να συνεχίσουν να παρέχουν πολύτιμες υπηρεσίες και προγράμματα κατάρτισης στις κοινότητές τους.

Η People's Voice Media παραμένει αισιόδοξη για το μέλλον της υβριδικής μάθησης. Έχουν πάρει πολύτιμα μαθήματα σχετικά με τη σημασία της τεχνολογίας στην εκπαίδευση και τα οφέλη μιας ευέλικτης και εξατομικευμένης προσέγγισης της μάθησης. Στο μέλλον, θα συνεχίσουν να προσαρμόζονται και να εξελίσσονται ανταποκρινόμενοι στις μεταβαλλόμενες ανάγκες των εκπαιδευτών τους, των μαθητών τους και της ευρύτερης κοινότητας. Οι εμπειρίες του ομιλητή καταδεικνύουν ότι με την ευελιξία και την προσαρμοστικότητα, οι οργανισμοί μπορούν να περιηγηθούν με επιτυχία στις αλλαγές και να συνεχίσουν να παρέχουν πολύτιμη εκπαίδευση και υπηρεσίες στις κοινότητές τους.

**People's Voice Media
Hayley Trowbridge**

Η σημασία των διαδικτυακών μαθημάτων ένταξης κατά τη διάρκεια της πανδημίας, Ilkka Vuolaslempi & Martin Barthel, Γερμανία

Η πανδημία COVID-19 έχει αλλάξει δραστικά τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι ζουν τη ζωή τους και έχει επηρεάσει διάφορους κλάδους, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης. Η πανδημία ανάγκασε τα σχολεία και τα πανεπιστήμια να γίνουν ψηφιακά, και αυτό περιλαμβάνει μαθήματα ενσωμάτωσης σε διάφορες χώρες, όπως η Φινλανδία. Τα μαθήματα ένταξης έχουν σχεδιαστεί για να βοηθήσουν τους άνεργους μετανάστες να ενσωματωθούν στην κοινωνία, μαθαίνοντας τη γλώσσα και τον πολιτισμό της χώρας υποδοχής.

Ο Ilkka Vuolaslempi, εμπειρογνώμονας κατάρτισης από το Πανεπιστήμιο του Turku, μοιράστηκε την εμπειρία του από την εργασία του στο πρόγραμμα Dig-Inc και τη συμμετοχή του ως εκπαιδευτικός σε μαθήματα ένταξης στη Φινλανδία κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Στην παρουσίασή του, ο Ilkka συζήτησε τις γενικές πληροφορίες σχετικά με τα μαθήματα ένταξης στη Φινλανδία, τη σημασία των διαδικτυακών μαθημάτων και τις προκλήσεις της μετάβασης σε ψηφιακές πλατφόρμες κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Στη Φινλανδία, η τοπική κυβέρνηση προσφέρει μαθήματα ένταξης σε άνεργους μετανάστες για να τους βοηθήσει να μάθουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό της χώρας υποδοχής. Τα μαθήματα διαρκούν συνήθως ένα έτος και ο στόχος είναι να φτάσουν στο επίπεδο B1 της φινλανδικής γλώσσας. Ωστόσο, οι στατιστικές δείχνουν ότι το ένα τρίτο των συμμετεχόντων έφτασε σε αυτό το επίπεδο μετά από ένα χρόνο, ενώ τα υπόλοιπα δύο τρίτα χρειάζονται ακόμη πρόσθετη υποστήριξη.

Οι πίστες έχουν τρία διαφορετικά επίπεδα, δηλαδή μια αργή λωρίδα, μια γρήγορη λωρίδα και μια μεσαία λωρίδα. Τα επίπεδα αυτά καθορίζονται με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης στην οποία υποβάλλονται οι συμμετέχοντες κατά την άφιξή τους. Σε μεγαλύτερες πόλεις, υπάρχουν διαθέσιμα διαφορετικά επίπεδα, αλλά σε μικρότερες κοινότητες ή αγροτικές περιοχές, όλοι οι συμμετέχοντες βρίσκονται στην ίδια τάξη και ο δάσκαλος πρέπει να ισοπεδώνει και να παρέχει πρόσθετη υποστήριξη σε όσους τη χρειάζονται.

Λόγω της πανδημίας, η παροχή μαθημάτων ένταξης για άνεργους μετανάστες έγινε ένα δύσκολο έργο, καθώς ήταν υποχρεωτικό να διασφαλιστεί η ασφάλεια τόσο των συμμετεχόντων όσο και των εκπαιδευτικών. Ωστόσο, τα διαδικτυακά μαθήματα ένταξης εμφανίστηκαν ως λύση στο πρόβλημα αυτό.

Αυτά τα μαθήματα είναι ιδιαίτερα ωφέλιμα για τους συμμετέχοντες που ζουν μακριά από την πόλη, δεν έχουν τα μέσα μεταφοράς ή δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τα φυσικά μαθήματα.

Τα διαδικτυακά μαθήματα γενικά προσφέρουν μια σειρά πλεονεκτημάτων, όπως ευελιξία, προσβασιμότητα και ευκολία. Οι συμμετέχοντες μπορούν να μελετούν με τον δικό τους ρυθμό και να επιλέγουν τον χρόνο που τους ταιριάζει καλύτερα. Επιπλέον, η πρόσβαση στα διαδικτυακά μαθήματα είναι δυνατή από οπουδήποτε, αρκεί να υπάρχει σταθερή σύνδεση στο διαδίκτυο. Ένα άλλο πλεονέκτημα των διαδικτυακών μαθημάτων είναι ότι τείνουν να είναι λιγότερο δαπανηρά από τα δια ζώσης μαθήματα, καθώς οι συμμετέχοντες δεν χρειάζεται

να πληρώνουν για τη μεταφορά, τη διαμονή και άλλα έξοδα που σχετίζονται με την παρακολούθηση μαθημάτων.

Ωστόσο, στα μαθήματα ένταξης που προσφέρονται στη Φινλανδία, οι συμμετέχοντες δεν μπορούν να επιλέξουν εντελώς ελεύθερα πότε θα μελετήσουν, καθώς αναμένεται να είναι παρόντες σε συγκεκριμένες ώρες της ημέρας. Τα μαθήματα είναι γενικά δωρεάν.

Ωστόσο, η μετάβαση σε διαδικτυακά μαθήματα κατά τη διάρκεια της πανδημίας δεν ήταν χωρίς προκλήσεις. Οι καθηγητές και οι συμμετέχοντες έπρεπε να προσαρμοστούν στο νέο σύστημα και δεν είχαν όλοι πρόσβαση σε σταθερές συνδέσεις στο διαδίκτυο ή συσκευές για να παρακολουθήσουν τα μαθήματα. Υπήρχαν επίσης προκλήσεις στη δημιουργία ελκυστικών και διαδραστικών μαθημάτων, κάτι που μπορεί να είναι δύσκολο να επιτευχθεί για έναν καθηγητή που δεν έχει τόσο μεγάλη εμπειρία σε διαδικτυακές ή υβριδικές συνεδρίες.

Το 2015, ένα διαδικτυακό σύστημα μάθησης ξεκίνησε στη Φινλανδία, το οποίο παρείχε σύντομα μαθήματα σε άτομα σε αγροτικές περιοχές. Τα μαθήματα αποσκοπούσαν στο να βοηθήσουν τα άτομα να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους και να βρουν εργασία. Όταν η πανδημία COVID-19 χτύπησε τον Μάρτιο του 2020, το σύστημα είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή και λειτουργούσε με επιτυχία επί πέντε χρόνια. Κατά την έναρξη της πανδημίας, το σύστημα ήταν καλά εδραιωμένο και μια ομάδα περίπου 12 ατόμων ήταν σε θέση να βοηθήσει τους συμμετέχοντες να χρησιμοποιήσουν το σύστημα. Στους συμμετέχοντες δόθηκαν υπολογιστές και σε όσους είχαν κακή σύνδεση στο διαδίκτυο προσφέρθηκαν καλύτερες συνδέσεις. Τα μαθήματα είχαν σχεδιαστεί έτσι ώστε να είναι εύχρηστα, με ελάχιστο κλικ που απαιτούνταν για την πρόσβαση στο σύστημα. Όταν ξεκίνησε ο αποκλεισμός τον Μάρτιο του 2020, ήταν σχεδόν πλήρης ο αποκλεισμός της Φινλανδίας, με όριο 10 ατόμων που επιτρεπόταν να βγαίνουν έξω ταυτόχρονα. Ωστόσο, η ομάδα είχε αρκετές συσκευές για να τις δώσει σε ανθρώπους για online μαθήματα.

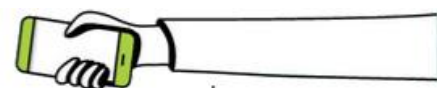
Αλλά όταν όλοι σε εθνικό επίπεδο τέθηκαν σε διαδικτυακή διδασκαλία, ήταν αδύνατο να δοθεί σε όλους ένας υπολογιστής ή φορητός υπολογιστής. Ωστόσο, οι συμμετέχοντες που είχαν τις συσκευές τους μπορούσαν να τις χρησιμοποιήσουν για διαδικτυακά μαθήματα. Στην περίπτωση που κάποιος μαθητής δεν είχε συσκευή ή δεν ήξερε πώς να τη χρησιμοποιήσει, γίνονταν διευθετήσεις για να τον βοηθήσουν. Για παράδειγμα, κάποιοι έμπαιναν σε μια αίθουσα υπολογιστών και υπήρχε κάποιος που τους βοηθούσε να χρησιμοποιήσουν τη συσκευή.

Εκείνη την εποχή, υπήρχαν περίπου εκατό εκπαιδευτές στους οποίους προσφέρθηκε ένα ταχύρρυθμο μάθημα διδασκαλίας στο διαδίκτυο. Αυτό κατέστη δυνατό μέσω του υπάρχοντος συστήματος, και ακόμη και όσοι δεν είχαν προηγούμενη εμπειρία στη διδασκαλία μέσω διαδικτύου διδάχθηκαν τις απαραίτητες ελάχιστες απαιτήσεις. Μια διαδικτυακή ομάδα είχε συσταθεί ήδη πριν από το κλείδωμα και ανέλαβε να διασφαλίσει τη φροντίδα των φοιτητών. Όταν ξεκίνησε ο αποκλεισμός την επόμενη Δευτέρα, το σύστημα ήταν ήδη σε λειτουργία. Στους εκπαιδευτές δόθηκε η δυνατότητα να αναλάβουν τις ομάδες τους μόλις αισθάνθηκαν σίγουροι για τη διδασκαλία μέσω διαδικτύου, και αν χρειάζονταν επιπλέον χρόνο, τους δόθηκε.

Στη Φινλανδία, η παρακολούθηση μαθημάτων ένταξης είναι υποχρεωτική και η μη παρακολούθηση μπορεί να έχει νομικές συνέπειες, όπως η απώλεια των επιδομάτων ανεργίας. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, τα μαθήματα διεξήχθησαν διαδικτυακά, και ενώ προέκυψαν κάποιες προκλήσεις, η μέθοδος αυτή είχε και πλεονεκτήματα. Ο εκπαιδευτής έπρεπε να είναι δημιουργικός στην εξεύρεση τρόπων για να συνδεθεί με τους σπουδαστές και να διασφαλίσει ότι μαθαίνουν, καθώς οι φυσικές ενδείξεις και η γλώσσα του σώματος δεν ήταν διαθέσιμες στο διαδίκτυο με τον ίδιο τρόπο, όπως στην αίθουσα διδασκαλίας. Υπήρχαν επίσης προκλήσεις στην προσέγγιση των φοιτητών που μπορεί να αντιμετώπιζαν προσωπικά ζητήματα, αλλά χρησιμοποιήθηκαν διαδικτυακά εργαλεία επικοινωνίας για να διατηρηθεί η επαφή με τους φοιτητές.

Παρά τις προκλήσεις αυτές, η διαδικτυακή διδασκαλία είχε και πλεονεκτήματα, όπως η δυνατότητα προσέγγισης μαθητών που μπορεί να δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν αυτοπροσώπως και η ευελιξία στη χρήση ψηφιακών πόρων για την υποστήριξη της μάθησης. Συνολικά, αν και υπήρξαν κάποιες προκλήσεις, η μετάβαση στη διαδικτυακή διδασκαλία κατά τη διάρκεια της πανδημίας αποδείχθηκε μια επιτυχημένη εναλλακτική λύση για τα μαθήματα ένταξης στην τάξη, και η εφαρμογή των διαδικτυακών εργαλείων επικοινωνίας ήταν μια χρήσιμη πηγή για τους εκπαιδευτικούς.

Εν κατακλείδι, τα διαδικτυακά μαθήματα ένταξης έχουν αποδειχθεί πολύτιμος πόρος για τους συμμετέχοντες που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν μαθήματα πρόσωπο με πρόσωπο λόγω της πανδημίας ή άλλων λόγων. Τα μαθήματα αυτά παρέχουν ευελιξία, προσβασιμότητα και ευκολία, ενώ είναι επίσης οικονομικά αποδοτικά. Ωστόσο, η μετάβαση σε διαδικτυακά μαθήματα απαιτεί προσεκτικό σχεδιασμό, υποστήριξη και πόρους για να διασφαλιστεί ότι τόσο οι εκπαιδευτικοί όσο και οι συμμετέχοντες μπορούν να προσαρμοστούν στο νέο σύστημα με επιτυχία.

Περίληψη σεμιναρίου, Νικόλας Παναγιώτου, Ελλάδα

Το Κέντρο Εκπαίδευσης και Καινοτομίας (InnovED) για τους σκοπούς του έργου Beyond Zoom, με αριθμό αναφοράς 2021-2-DE02-KA220-VET-000049017, πραγματοποίησε διαδικτυακό σεμινάριο στις 23 Σεπτεμβρίου 2022. Το Κέντρο Εκπαίδευσης και Καινοτομίας (InnovED), συγκέντρωσε εμπειρογνώμονες από διάφορους τομείς για να συζητήσουν σημαντικά θέματα που σχετίζονται με την εκπαίδευση και την επιχειρηματικότητα. Δύο βασικές παρουσιάσεις στο διαδικτυακό σεμινάριο αφορούσαν τον γραμματισμό στα μέσα ενημέρωσης (media literacy) και τις επιχειρηματικές δεξιότητες, οι οποίες έγιναν από τον κ. Παναγιώτου και τον κ. Στεφανίδη αντίστοιχα.

Οι ομιλητές παρείχαν πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τον γραμματισμό στα μέσα ενημέρωσης και την εκπαίδευση στην επιχειρηματικότητα και τόνισαν τη σημασία της κατανόησης του τρόπου με τον οποίο τα μηνύματα των μέσων ενημέρωσης επηρεάζουν τις αντιλήψεις μας και υπογράμμισαν την ανάγκη προώθησης των δεξιοτήτων επιχειρηματικότητας για την προώθηση της οικονομικής μεγέθυνσης και ανάπτυξης.

Ο κ. Παναγιώτου μίλησε για τον γραμματισμό στα μέσα ενημέρωσης. Η παρουσίασή του επικεντρώθηκε στη σημασία της παιδείας στα μέσα ενημέρωσης στον σημερινό μεταβαλλόμενο κόσμο. Ο κ. Παναγιώτου ανέλυσε τις διάφορες μορφές μέσων ενημέρωσης που καταναλώνουν οι άνθρωποι σε καθημερινή βάση, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, της τηλεόρασης και των ειδησεογραφικών μέσων. Τόνισε την ανάγκη τα άτομα να είναι κριτικοί καταναλωτές των μέσων ενημέρωσης και να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους ως προς τον γραμματισμό στα μέσα ενημέρωσης, ώστε να περιηγηθούν καλύτερα στο πολύπλοκο τοπίο των πληροφοριών που έχουν στη διάθεσή τους. Ο κ. Παναγιώτου παρείχε πρακτικές συμβουλές και στρατηγικές για την ανάπτυξη δεξιοτήτων γραμματισμού στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως ο έλεγχος των πληροφοριών, η αναγνώριση των πηγών και η επίγνωση της προπαγάνδας. Συζήτησε επίσης τη σημασία της κατανόησης του τρόπου με τον οποίο παράγονται και διανέμονται τα μέσα ενημέρωσης και του δυνητικού αντίκτυπου που μπορούν να έχουν στην κοινωνία.

Ένα από τα βασικά σημεία που τόνισε ο κ. Παναγιώτου ήταν ο αντίκτυπος των φίλτρων στη ζωή μας. Εξήγησε πώς οι ψηφιακές τεχνολογίες μπορούν να δημιουργήσουν "φυσαλίδες φίλτρων", όπου οι άνθρωποι εκτίθενται μόνο σε πληροφορίες που επιβεβαιώνουν τις υπάρχουσες πεποιθήσεις τους. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει μια

στρεβλή εικόνα της πραγματικότητας και να εμποδίσει την κριτική σκέψη. Ως εκ τούτου, τα άτομα πρέπει να έχουν επίγνωση του ρόλου που παίζουν τα φίλτρα στη διαμόρφωση των διαδικτυακών τους εμπειριών και να αναζητούν ενεργά διαφορετικές προοπτικές και πηγές πληροφόρησης.

Επιπλέον, ο κ. Παναγιώτου υπογράμμισε τις πέντε βασικές ερωτήσεις που πρέπει να θέτουν τα άτομα όταν καταναλώνουν μέσα ενημέρωσης, οι οποίες περιλαμβάνουν την αναγνώριση του δημιουργού, την ανάλυση των δημιουργικών τεχνικών που χρησιμοποιούνται, την κατανόηση του σκοπού, την εξέταση των διαφορετικών προοπτικών του κοινού και την ανάλυση του περιεχομένου. Οι ερωτήσεις αυτές βοηθούν τα άτομα να αξιολογήσουν την αξιοπιστία και τις πιθανές προκαταλήψεις των μέσων ενημέρωσης και να γίνουν πιο κριτικοί καταναλωτές. Επιπλέον, ο κ. Παναγιώτου συζήτησε το πλαίσιο των δακτυλίων ευθύνης, το οποίο προσδιορίζει έξι ομάδες που έχουν ευθύνη για την προώθηση του γραμματισμού στα μέσα: βιομηχανία μέσων ενημέρωσης, κυβέρνηση, δημιουργοί, εκπαιδευτικοί, γονείς και άτομα. Κάθε μία από αυτές τις ομάδες έχει ρόλο να διαδραματίσει στη δημιουργία μιας πιο ενημερωμένης και αφοσιωμένης κοινωνίας και στην προώθηση του γραμματισμού στα μέσα για όλους.

Media literacy

Ο κ. Στεφανίδης, πρόεδρος της Ακαδημίας Επιχειρηματικότητας, ξεκίνησε τη δεύτερη παρουσίαση τονίζοντας την αποστολή της Ακαδημίας Επιχειρηματικότητας να εμπνέει και να εκπαιδεύει νέους επιχειρηματίες. Η ακαδημία παρέχει μια σειρά προγραμμάτων και πόρων που βοηθούν τους επιχειρηματίες να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους, να βρουν χρηματοδότηση και να αναπτύξουν τις επιχειρήσεις τους. Ενισχύοντας την επιχειρηματικότητα, η ακαδημία συμβάλλει στην ανάπτυξη και την επιτυχία της ελληνικής οικονομίας.

Η ακαδημία έχει ολοκληρώσει με επιτυχία πάνω από σαράντα ευρωπαϊκά έργα, έχει συνεργαστεί με περισσότερους από τρεις χιλιάδες δικαιούχους και έχει συνεργαστεί με πενήντα χώρες παγκοσμίως, καθιστώντας την ένα παγκόσμιο επιχειρηματικό δίκτυο.

Επιπλέον, ο κ. Στεφανίδης μοιράστηκε μερικές από τις καλές πρακτικές της ακαδημίας που συνέβαλαν στην επιτυχία της. Αυτές περιλαμβάνουν τη δημιουργία ενός υποστηρικτικού και συνεργατικού περιβάλλοντος, την εστίαση στη βιωματική μάθηση και την παροχή πρόσβασης σε έμπειρους μέντορες. Η ακαδημία τονίζει επίσης τη σημασία της δικτύωσης και της δημιουργίας συνεργασιών με άλλους οργανισμούς και επιχειρήσεις, γεγονός που συμβάλλει στη δημιουργία ενός ζωντανού επιχειρηματικού οικοσυστήματος. ο κ. Στεφανίδης τόνισε επίσης τη σημασία της επιχειρηματικότητας για την αντιμετώπιση των κοινωνικών και περιβαλλοντικών προκλήσεων. Υπογράμμισε την ανάγκη φυσικής διδασκαλίας για την ανάπτυξη δεξιοτήτων επιχειρηματικότητας, αλλά τόνισε επίσης την προσέγγιση της μικτής μάθησης που συνδυάζει την ηλεκτρονική και τη φυσική εκπαίδευση. Στόχος τους είναι να καταστήσουν τις δραστηριότητες ηλεκτρονικής μάθησης ελκυστικές και διαδραστικές για τους εκπαιδευόμενους, ενθαρρύνοντας την επικοινωνία μεταξύ των εκπαιδευόμενων και των φυσικών εκπαιδευτών τους.

Βελτίωση των ψηφιακών χώρων μάθησης. Απόψεις από το εργαστήριο της Rosaria Lagrutta, Ιταλία

Εισαγωγή: Οι ψηφιακές τεχνολογίες που εισάγονται σε έναν χώρο μπορούν να διαταράξουν ολόκληρο το περιβάλλον και μπορεί να εκληφθούν ως απειλή από ορισμένους. Ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας οι διάφορες διαστάσεις να συγχωνευθούν και να συνδεθούν για να διευκολυνθεί η ενσωμάτωση των τεχνολογιών. Σε αυτό το εργαστήριο, η Rosaria Lagrutta, ερευνήτρια από το Πανεπιστήμιο της Basilicata που διεξάγει έρευνα πεδίου στη Φινλανδία, μοιράζεται τις απόψεις της σχετικά με αυτά τα ζητήματα.

Κατανόηση των ψηφιακών χώρων μάθησης: Η Lagrutta ξεκινά με τον ορισμό του τι συνεπάγονται οι χώροι μάθησης στην ψηφιακή εποχή. Διερευνά διάφορους τύπους χώρων, τις τεχνολογίες που τους υποστηρίζουν και τον τρόπο με τον οποίο οι ψηφιακές τεχνολογίες μπορούν να ενσωματωθούν σε αυτούς τους χώρους μάθησης. Επιπλέον, εμβαθύνει στους κρίσιμους ανθρώπινους παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν την επιτυχία ενός μαθησιακού χώρου, όπου η επιτυχία αναφέρεται στην ικανότητά του να υποστηρίζει και να ενισχύει τη δυναμική της μάθησης, την ανταλλαγή γνώσεων και πολλά άλλα.

Διαστάσεις των χώρων μάθησης: Η Lagrutta τονίζει ότι οι χώροι μάθησης μπορούν να πάρουν διάφορες μορφές, από φυσικούς έως εικονικούς ή υβριδικούς χώρους. Συζητά πώς οι χώροι αυτοί μπορεί να είναι τυπικοί ή άτυποι και χαρακτηρίζονται από τη δράση και την αλληλεπίδραση μεταξύ διαφορετικών φορέων, οι οποίοι συνεργάζονται και μοιράζονται τη γνώση με διάφορες ικανότητες. Οι χώροι μάθησης έχουν τη δυνατότητα να προωθήσουν συγκεκριμένες γνωστικές διαδικασίες και να επηρεάσουν τη δυναμική εντός του χώρου.

Υποδομή και διακυβέρνηση των χώρων μάθησης: Η υποδομή ενός μαθησιακού χώρου διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην υποστήριξη των στόχων του. Η Lagrutta προσδιορίζει πέντε βασικές διαστάσεις υποδομής. Πρώτον, το μαθησιακό πλαίσιο αναφέρεται στο φυσικό ή εικονικό περιβάλλον όπου λαμβάνει χώρα η ανταλλαγή γνώσεων και η δυναμική της μάθησης.

Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η επίπλωση και τα στοιχεία του χώρου διευκολύνουν την ενσωμάτωση των τεχνολογιών.

Η **αλληλεπίδραση** μεταξύ των φορέων εντός του χώρου είναι μια άλλη σημαντική διάσταση. Διαφορετικοί φορείς με διαφορετικούς ρόλους, όπως οι καθηγητές, οι διδάσκοντες και οι μαθητές, συμβάλλουν στη μαθησιακή διαδικασία. Οι τεχνολογίες μπορούν να υποστηρίξουν τις εξωτερικές και εσωτερικές αλληλεπιδράσεις, προωθώντας την επικοινωνία και την ανάπτυξη σχέσεων.

Η Lagrutta υπογραμμίζει τη σημασία των **μεθόδων μάθησης** και της κουλτούρας σε έναν χώρο μάθησης. Αυτές περιλαμβάνουν τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την αποτελεσματική ενσωμάτωση των τεχνολογιών, όπως η παιχνιδοποίηση, η προσομοίωση και οι καθηλωτικές εμπειρίες. Επιπλέον, η δημιουργία μιας κουλτούρας ανταλλαγής γνώσεων μεταξύ των συμμετεχόντων είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση της συνεργασίας και της δέσμευσης.

Η διάσταση των **τεχνολογικών πόρων** επικεντρώνεται στα εργαλεία και τις υποδομές που διευκολύνουν τη διαδικασία μάθησης και ανταλλαγής γνώσεων. Η επιλογή και η εφαρμογή των κατάλληλων τεχνολογιών είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι τεχνολογίες είναι λειτουργικές και σταθερές, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις ψηφιακές και πολιτισμικές ικανότητες των ατόμων που τις χρησιμοποιούν.

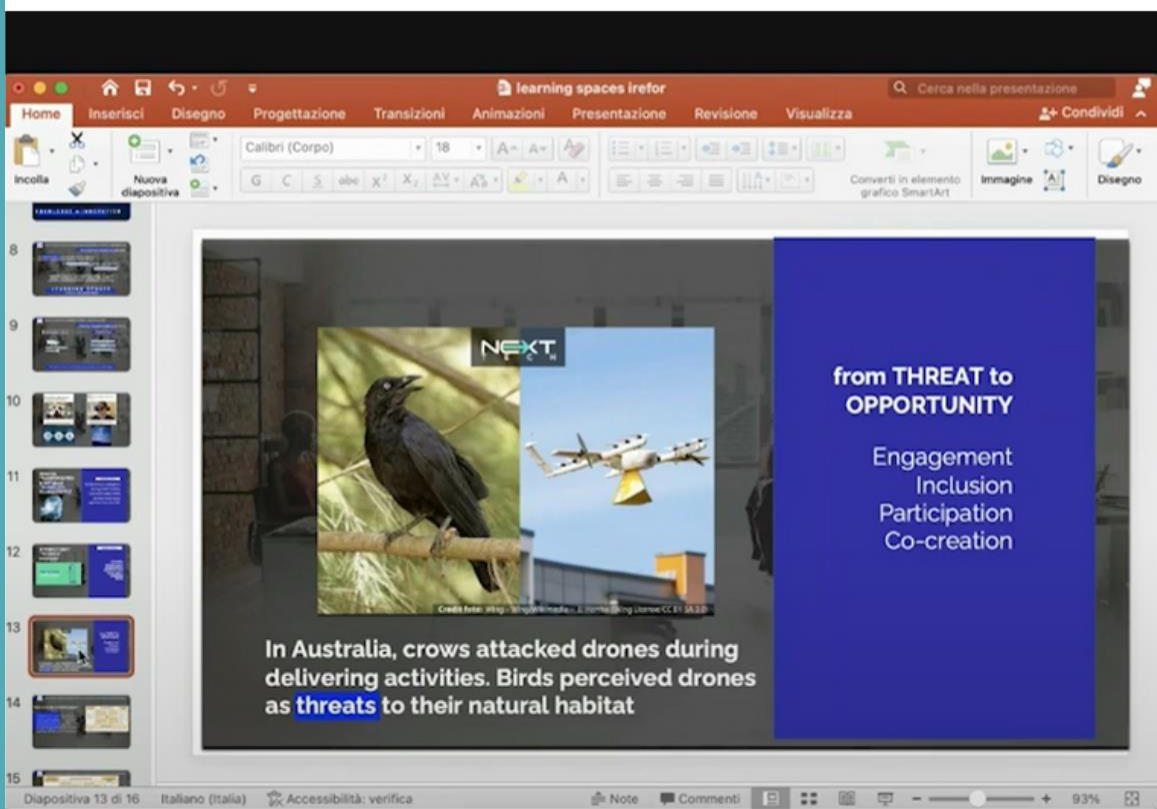
Τέλος, η **διακυβέρνηση** διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην επιτυχία ενός χώρου μάθησης. Ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η αξιολόγηση είναι απαραίτητες για την παρακολούθηση και τη μέτρηση του αντίκτυπου του χώρου. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν διαφορετικές μέθοδοι αξιολόγησης ανάλογα με τον τύπο του μαθησιακού χώρου και τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Συζήτηση και επιπτώσεις:

Η Lagrutta προτρέπει σε μια συζήτηση σχετικά με τη σημασία των χώρων μάθησης και την εφαρμογή τους. Οι συμμετέχοντες ενθαρρύνονται να διερευνήσουν τα στοιχεία που είναι πιο σημαντικά στους δικούς τους χώρους μάθησης και τις τεχνολογίες που συνήθως ενσωματώνονται σε αυτούς. Εξετάζοντας τις διάφορες διαστάσεις και παράγοντες, η Lagrutta υπογραμμίζει πώς η ενσωμάτωση ψηφιακών τεχνολογιών μπορεί να υποστηρίξει τον μετασχηματισμό των χώρων μάθησης και να βελτιώσει τη συνολική μαθησιακή εμπειρία.

Συμπέρασμα:

Το εργαστήριο της Rosaria Lagrutta παρέχει πολύτιμες πληροφορίες για την ενίσχυση των ψηφιακών χώρων μάθησης. Με την κατανόηση των διαφόρων διαστάσεων που εμπλέκονται και την αντιμετώπιση των ανθρώπινων παραγόντων, οι οργανισμοί και οι εκπαιδευτικοί μπορούν να δημιουργήσουν αποτελεσματικά και επιδραστικά περιβάλλοντα μάθησης. Η εφαρμογή των κατάλληλων τεχνολογιών, η καλλιέργεια μιας συνεργατικής κουλτούρας και η εξέταση της διακυβέρνησης του χώρου αποτελούν βασικά στοιχεία για τον επιτυχή ψηφιακό μετασχηματισμό στο πεδίο της μάθησης.

The screenshot shows a presentation slide from a software interface titled "learning spaces irefor". The slide is titled "from THREAT to OPPORTUNITY" and features a photograph of a crow perched on a branch next to a drone in flight. The text on the slide reads: "In Australia, crows attacked drones during delivering activities. Birds perceived drones as threats to their natural habitat". The slide is part of a presentation with 15 slides, and the current slide is 13. The interface includes a top menu bar with options like Home, Inserisci, Disegno, Progettazione, Transizioni, Animazioni, Presentazione, Revisione, and Visualizza. A sidebar on the left shows a list of slides, and a bottom status bar indicates the current slide is 13 of 16.

Ψηφιακός μετασχηματισμός των χώρων μάθησης. Προσέλκυση ανθρώπων για βιώσιμη επιτυχία, Francesco Santoro, Ιταλία

Εισαγωγή:

Το έργο Beyzo (Beyond Zoom) είναι μια συγχρηματοδοτούμενη πρωτοβουλία από τα προγράμματα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς και τους εκπαιδευτές να προσαρμοστούν στα νέα εργαλεία που εισήχθησαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Ο Francesco Santarsiero, ερευνητής στο Πανεπιστήμιο της Basilicata, μίλησε για το θέμα, μοιράστηκε την εμπειρία του και παρουσίασε μια νέα μεθοδολογία κατάρτισης που επικεντρώνεται στον ψηφιακό μετασχηματισμό των χώρων μάθησης.

Η πολυπλοκότητα της ψηφιακής εποχής:

Ο Francesco Santarsiero υπογραμμίζει πώς η πανδημία εισήγαγε νέα εργαλεία και προσεγγίσεις στη διαδικτυακή μάθηση και διδασκαλία. Με τη διαρκώς εξελισσόμενη τεχνολογική πρόοδο, είναι ζωτικής σημασίας για τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν τις νέες προκλήσεις και ευκαιρίες που προκύπτουν. Το σημερινό επιχειρηματικό τοπίο χαρακτηρίζεται από αστάθεια, ασάφεια και πολυπλοκότητα, επηρεασμένο από σύνθετα προβλήματα που απαιτούν καινοτόμες λύσεις.

Ο ψηφιακός μετασχηματισμός ως ευκαιρία:

Για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί, οι οργανισμοί πρέπει να αγκαλιάσουν τον ψηφιακό μετασχηματισμό και την καινοτομία. Ωστόσο, πρέπει να είναι κανείς επιφυλακτικός απέναντι στην προσέγγιση του "θεάτρου καινοτομίας", όπου οι οργανισμοί επικεντρώνονται αποκλειστικά στην απόκτηση προηγμένων τεχνολογιών χωρίς ένα ολοκληρωμένο στρατηγικό σχέδιο. Αντίθετα, ο ψηφιακός μετασχηματισμός θα πρέπει να καθοδηγείται από την κατανόηση των αναγκών των χρηστών και την επίλυση προβλημάτων με κατάλληλες λύσεις.

Οι άνθρωποι στο επίκεντρο του ψηφιακού μετασχηματισμού:

Οι άνθρωποι βρίσκονται στο επίκεντρο του ψηφιακού μετασχηματισμού. Είναι σημαντικό να συμμετέχουν οι τελικοί χρήστες και το οργανωτικό προσωπικό στις αποφάσεις σχετικά με τον μετασχηματισμό των χώρων μάθησης. Με την εστίαση στις ανάγκες των ανθρώπων και όχι μόνο στην τεχνολογία, είναι δυνατόν να αποφευχθούν οι αναντιστοιχίες δεξιοτήτων και να διασφαλιστεί μια αποτελεσματική διαδικασία μετασχηματισμού. Η καινοτομία θα πρέπει να είναι μια προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων και ικανοποίησης ανεκπλήρωτων αναγκών.

Η συν-δημιουργία ως το κλειδί της επιτυχίας:

Για την αντιμετώπιση της πολυπλοκότητας του ψηφιακού μετασχηματισμού των χώρων μάθησης, ο Francesco υπογραμμίζει τη σημασία της συνδημιουργίας. Η εμπλοκή ολόκληρου του οργανισμού και των τελικών χρηστών μέσω συμμετοχικών δραστηριοτήτων βοηθά στην κατανόηση των αναγκών τους και στην παροχή στοχευμένων ψηφιακών λύσεων. Στόχος είναι η δημιουργία ενός περιβάλλοντος που προάγει τη δυναμική της γνώσης, επιτρέποντας στους οργανισμούς να προσαρμοστούν στον εξελισσόμενο ψηφιακό κόσμο.

Η τεχνολογική διάσταση και οι άνθρωποι ως καταλύτες του μετασχηματισμού:

Ο Francesco Santarsiero διερευνά τις διάφορες διαστάσεις του ψηφιακού μετασχηματισμού στους χώρους μάθησης, εστιάζοντας στη σημασία της εξισορρόπησης της τεχνολογικής διάστασης με τη συμμετοχή των ανθρώπων. Η προσέγγιση της "τεχνολογικής ώθησης", όπου η τεχνολογία οδηγεί την αλλαγή, μπορεί να οδηγήσει σε απογοητευτικά αποτελέσματα εάν δεν ληφθούν υπόψη οι ανθρώπινες ανάγκες και οι υπάρχουσες δεξιότητες εντός του οργανισμού. Είναι σημαντικό να προσαρμόζεται η τεχνολογία στις ανάγκες των χρηστών και να εμπλέκεται ενεργά το προσωπικό για να διασφαλιστεί μια αποτελεσματική διαδικασία μετασχηματισμού.

Προκλήσεις και ευκαιρίες του ψηφιακού μετασχηματισμού – Συμπεράσματα:

Ο ψηφιακός μετασχηματισμός των χώρων μάθησης απαιτεί μια ολιστική προσέγγιση. Δεν πρόκειται απλώς για την ψηφιοποίηση των υφιστάμενων δραστηριοτήτων, αλλά για την επανεξέταση των μεθόδων διδασκαλίας, των απαιτούμενων δεξιοτήτων και της πολιτιστικής ανάπτυξης εντός του οργανισμού. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός προσφέρει ευκαιρίες για τη βελτίωση της ποιότητας της μάθησης και της παραγωγής αξίας, αλλά απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των χρηστών και στην ευθυγράμμιση των δεξιοτήτων.

Ο ψηφιακός μετασχηματισμός των χώρων μάθησης απαιτεί μια στρατηγική προσέγγιση που θέτει τους ανθρώπους στο επίκεντρο της διαδικασίας. Ο Francesco Santarsiero υπογραμμίζει τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των τελικών χρηστών και του προσωπικού του οργανισμού, της υιοθέτησης μιας προσέγγισης συν-δημιουργίας και της συνεκτίμησης των ειδικών αναγκών του οργανισμού. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός δεν αφορά αποκλειστικά την εφαρμογή προηγμένων τεχνολογιών, αλλά απαιτεί μια προσέγγιση που επικεντρώνεται στην καινοτομία και την επίλυση προβλημάτων. Η συν-δημιουργία και η ενεργός συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της βιώσιμης επιτυχίας στον μετασχηματισμό των χώρων μάθησης στην ψηφιακή εποχή.

Συμπερασματικά, ο Francesco Santarsiero παρουσιάζει μια στρατηγική προσέγγιση για τον ψηφιακό μετασχηματισμό των χώρων μάθησης, τονίζοντας τη σημασία της εμπλοκής των ανθρώπων και της προσαρμογής στις ανάγκες των τελικών χρηστών. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός δεν αφορά μόνο την εφαρμογή προηγμένων τεχνολογιών, αλλά απαιτεί μια προσέγγιση επικεντρωμένη στην καινοτομία και την επίλυση προβλημάτων. Η συνδημιουργία και η ενεργός συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της βιώσιμης επιτυχίας στον μετασχηματισμό των χώρων μάθησης στην ψηφιακή εποχή.

Το ταξίδι του μαθητή, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Ιρλανδία

Στην Ιρλανδία και σε ολόκληρο τον κόσμο κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 οι άνθρωποι έπρεπε να προσαρμοστούν σε διαφορετικούς τρόπους εργασίας και μάθησης. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας τα σχολεία έκλεισαν σε όλο τον κόσμο. Σε παγκόσμιο επίπεδο, πάνω από 1,2 δισεκατομμύρια παιδιά έμειναν εκτός τάξης.

Ως αποτέλεσμα, η εκπαίδευση έχει αλλάξει δραματικά με τη χαρακτηριστική άνοδο της ηλεκτρονικής μάθησης, όπου η διδασκαλία πραγματοποιείται εξ αποστάσεως και μέσω διαδικτυακών πλατφορμών συναντήσεων.

Σε ένα σεμινάριο η Carol Cantwell εξειδικευμένη εκπαιδευτής, Project Manager με την MEAG Ireland. Συζητήθηκε με τη Regina O'Brien (Εκπαιδεύτρια και Διαχειρίστρια) και τη Sinead Mulvaney (Εκπαιδευόμενη, Πτυχίο Καλών Τεχνών). Πώς οι εκπαιδευόμενοι και οι Εκπαιδευτές μεταπήδησαν από τη δια ζώσης στη διαδικτυακή μάθηση κατά τη διάρκεια της πανδημίας και προχωρώντας προς τα εμπρός το ταξίδι του εκπαιδευόμενου προς την υβριδική μάθηση.

Το σεμινάριο διεξήχθη μέσω πλατφόρμας διαδικτυακών συναντήσεων. Στους εκπαιδευόμενους παρουσιάστηκε μια παρουσίαση και μια εισαγωγή στην υβριδική μάθηση.

Η απρογραμματίστη και ταχεία μετάβαση στη διαδικτυακή μάθηση χωρίς εκπαίδευση, με ανεπαρκές διαδίκτυο και μικρή προετοιμασία έκανε το ταξίδι της μάθησης μια πρόκληση.

Τα μειονεκτήματα του διαδικτυακού περιβάλλοντος μάθησης: Οι εκπαιδευόμενοι και οι εκπαιδευτές αναμενόταν να έχουν τεχνικές δεξιότητες για το διαδικτυακό περιβάλλον μάθησης. Όταν οι απομακρυσμένοι εκπαιδευόμενοι έχουν τεχνικά προβλήματα, αυτό μπορεί να διαταράξει την τάξη. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο για τον εκπαιδευτή, καθώς μπορεί να γίνει χρονοβόρο. Οι χώροι περαιτέρω εκπαίδευσης και κατάρτισης αντιμετωπίζουν την πρόκληση της παροχής αποτελεσματικών, ελκυστικών μαθημάτων για τη διαδικτυακή διδασκαλία. Τα πλεονεκτήματα του διαδικτυακού μαθησιακού περιβάλλοντος έδωσαν πρόσβαση σε εκπαιδευόμενους από όλο τον κόσμο στη διαδικτυακή μάθηση, αυτό δημιούργησε ένα περιβάλλον μάθησης χωρίς

αποκλεισμούς, καθώς όλοι οι εκπαιδευόμενοι είχαν πρόσβαση ανεξάρτητα από την τοποθεσία τους.

Ένα από τα πολλά εργαλεία του συστήματος διαχείρισης μαθημάτων (CMS) είναι το κουμπί εγγραφής. Οι ηχογραφημένες τάξεις μπορεί να είναι βολικές για τον εκπαιδευόμενο ώστε να μπορεί να ξανακούσει μια τάξη. Δίνει εύκολη πρόσβαση στις τάξεις για τους εκπαιδευόμενους ώστε να εργάζονται σύμφωνα με το δικό τους πρόγραμμα.

Επί του παρόντος, η κρίση των καυσίμων μπορεί να έχει αντίκτυπο στους μαθητές που ταξιδεύουν στο κολέγιο από αγροτικές περιοχές της Ιρλανδίας, η ηλεκτρονική τάξη ήταν προτιμότερη για την εξοικονόμηση του κόστους των καυσίμων. Η ηλεκτρονική μάθηση δίνει στους μαθητές που δεν έχουν τρόπο να ταξιδέψουν την ευκαιρία να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους.

Τόσο η παραδοσιακή όσο και η υβριδική διδασκαλία έχουν πλεονεκτήματα και αδυναμίες που υποστηρίζουν καλύτερα ορισμένους μαθητές από άλλους.

Σε ένα υβριδικό περιβάλλον διδασκαλίας δεν αισθάνεται κάθε εκπαιδευτής σίγουρος για τη ζωντανή βιντεοσκοπήση ή δεν έχει τις δεξιότητες πληροφορικής για να λειτουργήσει online και offline μαθήματα μαζί. Στο παραδοσιακό περιβάλλον της τάξης οι εκπαιδευόμενοι εξακολουθούν να λαμβάνουν σε πραγματικό χρόνο αλληλεπίδραση με τη γλώσσα του σώματος, τη δομή της τάξης που μπορεί να είναι ζωτικής σημασίας για τη μάθηση. Όταν ένας εκπαιδευόμενος αντιμετωπίζει τεχνικά προβλήματα μπορεί να προκαλέσει στον εκπαιδευτή μια χρονική καθυστέρηση στη διδασκαλία του στην τάξη, αυτό μπορεί να προκαλέσει απογοήτευση στους εκπαιδευόμενους μέσα στην τάξη.

Η πιο σημαντική αλλαγή που είδαμε ότι προκάλεσε η πανδημία COVID-19 είναι τα αισθήματα απομόνωσης και μοναξιάς.

Πριν από την πανδημία COVID-19 οι περισσότεροι από εμάς ήταν εξαιρετικά εξοικειωμένοι με τις τάξεις σε άτομα, ενώ λίγοι εκπαιδευτές είχαν ελάχιστη εμπειρία

στη διαχείριση απομακρυσμένων μαθητών, πόσο μάλλον στον έλεγχο ομάδων σε ένα υβριδικό μοντέλο.

Ο οργανισμός κατάρτισης έπρεπε να προσαρμοστεί γρήγορα σε διαδικτυακές μεθόδους κατά τη διάρκεια του COVID, γεγονός που προκάλεσε οικονομικές επιπτώσεις στους οργανισμούς. Για να προχωρήσετε ως υβριδικό μοντέλο διδασκαλίας, το σύστημα διαχείρισης μάθησης (LMS) αποτελεί κεντρικό στοιχείο της στρατηγικής υβριδικής διδασκαλίας, το LMS μπορεί να είναι ακριβό στη συντήρηση.

Ένα εκπαιδευτικό εγχειρίδιο θα ήταν χρήσιμο για εκπαιδευτές και μαθητές ώστε να μπορέσουν να λειτουργήσουν αυτά τα συστήματα. Η στήριξη και η εκπαίδευση στην υβριδική παράδοση θα αποτελούσε πλεονέκτημα τόσο για τον εκπαιδευτή όσο και για τον μαθητή. Η παρακολούθηση και η αξιολόγηση των υβριδικών μαθημάτων είναι πολύ σημαντικά.

Οι αλλαγές που επήλθαν από το COVID-19 ίσως είναι εδώ για να μείνουν. Αναδύεται, λοιπόν, ένα νέο υβριδικό μοντέλο εκπαίδευσης.

Καταγραφή συνέντευξης με το Inn Training UK Conclusion:

Όπως ήδη γνωρίζουμε, τόσο στην Ιρλανδία όσο και στον υπόλοιπο κόσμο, κατά το COVID-19, οι άνθρωποι έπρεπε να προσαρμοστούν σε διαφορετικούς τρόπους εργασίας και μάθησης. Το MEAG Ireland αποφάσισε να πάρει συνέντευξη από τον Murray Thexton, Διευθυντή του Inn Training, το οποίο έχει βάση το Ηνωμένο Βασίλειο. Ο Murray έχει συμμετάσχει σε προηγούμενα προγράμματα Erasmus+ και έχει εμπειρία 25 ετών στον τομέα της επιμόρφωσης. Αποφασίσαμε έτσι να χρησιμοποιήσουμε την γνώση και τις εμπειρίες του για την έρευνά μας, ως μέρος του ερευνητικού προγράμματος BEYOND/ZOOM.

Ως αποτέλεσμα, ο Murray περιέγραψε με δραματικό τρόπο την εμπειρία που αποκόμισε με τις προσπάθειες που κατέβαλε για να αποτρέψει κλείσιμο του

οργανισμού του κατά το COVID-19. Η εμφάνιση και άνοδος της διαδικτυακής μάθησης ήταν το απόγειο για τον Murray και ήταν αυτό που έσωσε την επιχείρησή του.

Όπως πολλοί άλλοι οργανισμοί, έτσι και αυτός βρέθηκε σε αχαρτογράφητες περιοχές και έπρεπε να δράσει χωρίς καθοδήγηση ή κάποιο εγχειρίδιο. Άλλαξε σε μια νύχτα μέσα ο τρόπος λειτουργίας και ο ίδιος κινήθηκε προς το άγνωστο, με στροφή προς την αποκλειστική διαδικτυακή επιμόρφωση. Ήταν ένας από τους τυχερούς διότι λόγω της φύσης της επιχείρησής του, κατάφερε να την προσαρμόσει διαδικτυακά.

Ζητήθηκε από τον Murray να εξηγήσει με δικά του λόγια πώς αντιλαμβάνεται ένα υβριδικό μαθησιακό περιβάλλον. Δήλωσε ότι “δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ υβριδικού και φυσικού μαθησιακού περιβάλλοντος. “Δεν υπάρχει ο εικονικός μαθητής. Ένας καλός διευκολυντής μάθησης/εκπαιδευτής θα δημιουργήσει ενιαίο μαθησιακό περιβάλλον με τα εργαλεία που μας παρέχει η τεχνολογία.”

Κατά το COVID-19 και την περίοδο απομόνωσης ανά το παγκόσμιο, ο Murray συχνά ήταν το μόνο σημείο επαφής για μαθητές. Ο Murray ως διευκολυντής, περιέγραψε τις διαδικτυακές του συναντήσεις συχνά ως ομαδικές ή συμβουλευτικές συναντήσεις – ο Murray διαθέτει ενσυναίσθηση και καλή αίσθηση του χιούμορ, κάτι που όλοι οι διευκολυντές χρειάζεται να διαθέτουν ανεξαρτήτως του μαθησιακού περιβάλλοντος στο οποίο διδάσκουν.

Θεωρεί ότι η ικανότητα διαχείρισης του υβριδικού μαθησιακού περιβάλλοντος και η υποβοήθηση της επιμόρφωσης με τις ίδιες μαθησιακές εμπειρίες ωςάν ο μαθητής να βρισκόταν σε φυσική τάξη, έχει να κάνει με την προσωπικότητα του ατόμου ως διευκολυντή.

Ο Murray επιδεικνύει τις μεθόδους και τα εργαλεία διαδικτυακής επιμόρφωσης που του επέτρεψαν να προσαρμοστεί γρήγορα στη διαδικτυακή διδασκαλία. Μέσω αυτό-επιμόρφωσης από οπτικό υλικό και διαδικτυακές αναζητήσεις, κατόρθωσε να συνεχίσει τη μετάβαση του στη διαδικτυακή επιμόρφωση. Αναφέρθηκε επίσης στη συνεργασία με άλλους οργανισμούς και στην αυτοαξιολόγηση της δικής του διδασκαλίας ως ενδείξεις για το εάν οι μαθητές μαθαίνουν. Αυτό είναι πολύ σημαντικό καθώς σαν διευκολυντές συχνά ξεχνάμε να αναλογιστούμε τη δική μας επίδοση.

Ο Murray ανέφερε ότι άλλο ένα σημείο που οι διευκολυντές βρίσκουν δύσκολο σε υβριδικά περιβάλλοντα είναι η ενασχόληση των μαθητών. Είναι σημαντικό οι διευκολυντές να διαχειρίζονται τους διαδικτυακούς μαθητές και να θέτουν όρια, όπως σημαντικό είναι και το να ακολουθούν τα σχέδια μαθήματος και τη δομή των μαθημάτων τους.

Ως διευκολυντής, πρέπει να είσαι το ίδιο επαγγελματίας σε αμφότερα περιβάλλοντα. Υπάρχουν καινοτόμες διδακτικές μέθοδοι σε υβριδικά περιβάλλοντα, π.χ. χρήση δύο οθονών ώστε να απασχολείς τους μαθητές και ως διευκολυντής, μπορείς να τους ελέγχεις καθώς μπορείς να εστιάσεις στον κάθε ένα ξεχωριστά. Κάποια από τα υπόλοιπα εργαλεία όπως το σηκωμένο χέρι επιτρέπουν στον μαθητή να μην διακόπτει τον διευκολυντή. Το εικονίδιο αυτό πλέον υπάρχει σε διάφορα χρώματα, κάτι που προωθεί την πολιτιστική ποικιλομορφία και δημιουργεί ένα ενιαίο μαθησιακό περιβάλλον.

Τα γλωσσικά εμπόδια και η πολιτιστική επίγνωση είναι προκλήσεις που μπορεί να συναντήσεις σαν διευκολυντής. Ο Murray όμως, με την εμπειρία που έχει αποκομίσει από την ανάμειξη του στο Erasmus+, περιγράφει ένα εργαλείο απομαγνητοφώνησης σε μια πλατφόρμα συναντήσεων, το οποίο μπορεί να είναι αρκετά καινοτόμο όταν αντιμετωπίζουμε γλωσσικά εμπόδια.

Το να έχουμε επίγνωση των αναγκών των μαθητών και γνώση του περιεχομένου του μαθήματός μας, όπως επίσης και εξαιρετικές δεξιότητες παρατήρησης, είναι οι δεξιότητες που απαιτούνται για ένα υβριδικό μαθησιακό περιβάλλον. Θέματα διασφάλισης γενικότερης προστασίας, νομοθεσίας και προστασίας δεδομένων είναι όλα εγνωσμένα εμπόδια τα οποία χρειάζεται να υπερπηδηθούν εντός ενός υβριδικού περιβάλλοντος.

Κατά τη διάρκεια του COVID-19, οι παλαιότερες διδακτικές διαδικασίες κλονίστηκαν. Οι οργανισμοί δεν αρέσκονται σε αλλαγές, αλλά όσοι είναι πρόθυμοι να αγκαλιάσουν την αλλαγή, θα προχωρήσουν μαζί με τους καιρούς. Η νεότερη γενιά διαθέτει αρκετές γνώσεις όσον αφορά στην τεχνολογία και την αλλαγή. Οι μαθητές έχουν προσαρμοστεί αρκετά γρήγορα στην ελαστικότητα που προσφέρει η διαδικτυακή μάθηση.

Μήπως τα υβριδικά μαθησιακά περιβάλλοντα έχουν έρθει για να μείνουν; Η απάντηση είναι ναι. Κινούμαστε προς ένα εικονικό μαθησιακό περιβάλλον και πρέπει να καταλάβουμε πως δεν υπάρχει ο εικονικός μαθητής, πρέπει όμως να αγκαλιάσουμε το εικονικό μαθησιακό περιβάλλον.

Τέλος, οι οργανισμοί πρέπει να είναι γενναίοι και να κινηθούν προς το υβριδικό μοντέλο και να μάθουν μέσω της συνεργασίας με άτομα που έχουν την εμπειρία αυτής της μεθόδου διδασκαλίας. Είτε μας αρέσει είτε όχι, η υβριδική μάθηση είναι εδώ για να μείνει. Ένας οργανισμός Επαγγελματικής Επιμόρφωσης και Εκπαίδευσης που δεν είναι θετικός απέναντι στην αλλαγή, αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να μείνει πίσω.

Inn Training UK – Murray Thexton, Ιρλανδία

Ομαδική δραστηριότητα:

Σαν ομάδα, συζητείστε προσεγγίσεις επιμόρφωσης σε διαδικτυακά και υβριδικά μαθησιακά περιβάλλοντα.

Ο Covid-19 σαν παίκτης που άλλαξε τα δεδομένα στην εκπαίδευση – Anna Waligora, Πολωνία

Η μετάβαση της διδασκαλίας στον εικονικό κόσμο αποδείχθηκε σημαντική πρόκληση για τα πανεπιστήμια. Κατ' αρχάς, απαιτήθηκε αλλαγή ως προς το πώς σκεφτόμαστε την εκπαίδευση αυτήν καθ' αυτήν – κάτι που μέχρι πρότινος έμοιαζε απίθανο, κατέστη καθημερινή πραγματικότητα για ακαδημαϊκούς και μαθητές. Δεύτερο, μετά το αρχικό σοκ της πανδημίας, η διδασκαλία εκ του μακρόθεν έφερε λύσεις οι οποίες δεν ήταν δυνατές στην φυσική (πρόσωπο με πρόσωπο) εκπαίδευση. Βεβαίως, ο λόγος που οδήγησε στην αλλαγή του διδακτικού συστήματος παραμένει αρνητικός. Η εμφάνιση του Covid-19 και το άγχος που επέφερε η πιθανότητα μιας "νέας, άγνωστης" ασθένειας είχε επιπτώσεις. Παρόλα ταύτα, η αλλαγή στον τρόπο σκέψης και το σχετικά γοργό άνοιγμα σε νέες εκπαιδευτικές λύσεις αποτελούν σημαντική συνεισφορά στο πώς μοιάζουν σήμερα η πανεπιστημιακή εκπαίδευση και ο σχετικός τρόπος σκέψης.

Μέχρι την πανδημία, οι διαδικτυακές και τεχνολογικές λύσεις στην εκπαίδευση χρησιμοποιούνταν επιλεκτικά. Ήταν πιθανό να χρησιμοποιηθούν για διδασκαλία στην αίθουσα, αλλά ταυτόχρονα ήταν δύσκολο να φανταστεί κανείς την απουσία φυσικής παρουσίας στο πανεπιστήμιο. Η συμμετοχή σε διαδικτυακές τάξεις έθεσε μια ηθική πρόκληση και ζήτημα για συζήτηση, πέραν των κανόνων του πανεπιστημίου. Η συμμετοχή στην τάξη και οι εκπαιδευτικές διαδικασίες σήμαιναν την απόλυτη ανάγκη φυσικής παρουσίας. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η πανδημία διεύρυνε τον ορισμό της πανεπιστημιακής παιδείας – αυτό που έμοιαζε απίθανο έγινε σύνηθες. Σήμερα εντούτοις, τα μαθήματα διεξάγονται με μεγαλύτερη χρήση μεθόδων εξ αποστάσεως διδασκαλίας. Και ενώ οι διαλέξεις και οι εργασίες έχουν επιστρέψει σε μεγάλο βαθμό στις αίθουσες διδασκαλίας, επιλεγμένα διαδικτυακά μαθήματα και σεμινάρια παραμένουν διαθέσιμα. Αποτελεί μια νέα, καλή παράδοση η προσφορά διαδικτυακών σεμιναρίων από τα πανεπιστήμια. Μπορεί κάποιος να τα παρακολουθήσει, μεταξύ άλλων, μέσω διαδικτυακής μετάδοσης στο YouTube. Το προσωπικό του πανεπιστημίου μπορεί να λάβει σχετική εκπαίδευση, κάτι που διευρύνει τη δυνατότητα να προσκληθούν ειδικοί οι οποίοι αλλιώς δε θα ήταν διαθέσιμοι.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι πολλές πανεπιστημιακές διαδικασίες και πηγές έχουν ψηφιοποιηθεί. "Χάριν" στην πανδημία, έχουν αναπτυχθεί νέες διαδικασίες για διαχείριση γραφειοκρατικών διαδικασιών δίχως την ανάγκη φυσικής παρουσίας. Τα εκπαιδευτικά υλικά έχουν ανανεωθεί ενώ έχει αγοραστεί νέο υλικό για την ψηφιακή βιβλιοθήκη. Έτσι, οι διαδικασίες έχουν γίνει πιο πράσινες (μείωση κατανάλωσης

χαρτιού) και πιο προσβάσιμες, κάτι που έχει ιδιαίτερη σημασία για ξένους σπουδαστές στην Πολωνία ή για άτομα με ανικανότητες.

Βεβαίως, η πανδημία έχει επίσης επιφέρει πιο πολύπλοκες και λιγότερο θετικές επιπτώσεις, όπως μαθητές που "εξαφανίζονται" πίσω από την απενεργοποιημένη κάμερα κατά τη διάρκεια του διαδικτυακού μαθήματος. Κάποιες από αυτές τις περιπτώσεις είχαν οικονομικούς λόγους, κάποιες άλλες ψυχολογικούς. Εντοπίστηκαν περιπτώσεις όπου οι μαθητές δεν είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν ενεργά σε μαθήματα εξαιτίας, μεταξύ άλλων, του ότι μοιράζονταν το δωμάτιο τους με τα αδέρφια τους οι οποίοι είχαν επίσης σχολικές υποχρεώσεις. Εμπόδιο αποτέλεσε επίσης το οικονομικό – δεν είχαν όλα τα σπίτια επαρκή εξοπλισμό ώστε η χρήση του Teams ή του Zoom να είναι απρόσκοπτη. Κάποιοι μαθητές αντιμετώπισαν δυσκολία στο να προσαρμοστούν στη διαδικτυακή εκπαιδευτική διαδικασία – έτσι η παρώθηση για συμμετοχή μειώθηκε και παρατηρήθηκαν περιπτώσεις όπου μαθητές κλείστηκαν στον εαυτό τους. Για να επιλυθούν τα τεχνικά προβλήματα, τα πανεπιστήμια δημιούργησαν συνθήκες που επέτρεπαν στους μαθητές να συμμετέχουν σε διαδικτυακές τάξεις υπό ένα υγειονομικό καθεστώς (η επιλογή αυτή βοήθησε μαθητές που σπούδαζαν στην πόλη καταγωγής τους). Επιστρατεύτηκαν επίσης σύμβουλοι ψυχολόγοι, οι οποίοι συμβούλευαν τόσο το προσωπικό όσο και τους μαθητές, όποτε υπήρχε ανάγκη.

Μετάβαση από το offline (εκτός σύνδεσης) σε διαδικτυακή σύνδεση (online) στην κοινωνική οικονομία και την κοινωνική επιχειρηματικότητα. – Jarosław Wypsyński, Πολωνία

Η κοινωνική οικονομία και πάνω από όλα, η κοινωνική επιχειρηματικότητα, στην Πολωνία, λειτουργούν σε σχέση με τα απτά προϊόντα και υπηρεσίες που παρέχουν. Η πραγματικότητα του Covid-19 ήταν πολύ πιο πολύπλοκη για αυτά τα πεδία από ότι για τις εκπαιδευτικές υπηρεσίες, οι οποίες στην πλειονότητα τους μπορούσαν προσωρινά να μεταβούν στον εικονικό κόσμο. Η πανδημία έχει καταστεί ένας χώρος πειραματισμού για τις κοινωνικές επιχειρήσεις που σχετίζονται με τη μερική ή προσωρινή μετάβαση της επικοινωνίας και των δραστηριοτήτων στον εικονικό κόσμο. Κάποιες οντότητες κοινωνικής οικονομίας έχουν μεταβεί ομαλά προς αυτές τις λύσεις. Για κάποιες από αυτές, ήταν περίοδος μεγάλων δοκιμασιών, μεταξύ άλλων εξαιτίας της απουσίας ή ανεπάρκειας του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων έναντι των υγειονομικών συνθηκών που είχαν επιβληθεί από το Covid-19.

Οι εν λόγω κοινωνικές επιχειρήσεις παρέχουν, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες φροντίδας και σίτισης. Κατά την πανδημία, οι λήπτες των υπηρεσιών αυτών συχνά δεν επιθυμούσαν την επίσκεψη των φροντιστών λόγω του κινδύνου μετάδοσης του Covid-19. Από την άλλη, ιδρύματα που χρησιμοποιούσαν σίτιση σε καθημερινή βάση (π.χ. σχολεία) είχαν μεταβεί σε διαδικτυακό καθεστώς, κάτι που σήμαινε πως οι κοινωνικές επιχειρήσεις προσωρινά έχασαν πελάτες. Υπό τις συνθήκες, ήταν αναγκαίος ο επαναπροσδιορισμός προσφοράς υπηρεσιών και έτσι να βρεθούν νέοι πελάτες. Βέβαια, η διαδικασία αυτή δεν ήταν ομαλή και συσχετίστηκε με περιοδική μείωση στο εισόδημα των κοινωνικών συνεργατισμών. Εντούτοις, από όλα αυτά λήφθηκε ένα σημαντικό μάθημα σχετικό με την αντοχή της λειτουργίας των κοινωνικών επιχειρήσεων – αποδείχθηκε ότι αυτές έχουν τις πηγές να δράσουν καινοτόμα (παρότι αυτό συχνά συσχετίστηκε με το οργανωτικό άγχος).

Αυτό που αποτέλεσε σημαντική πρόκληση για έναν οργανισμό όπως το Association for Social Cooperatives, ο οποίος συντονίζει και στηρίζει τις δραστηριότητες των κοινωνικών επιχειρήσεων, κατέληξε να είναι ένας νέος τρόπος οργάνωσης συμβουλευτικών υπηρεσιών. Η υπηρεσία, η οποία μέχρι τώρα οργανωνόταν είτε στα κεντρικά γραφεία της οργάνωσης είτε σε αυτά του κοινωνικού συνεργατισμού, έχει μεταβεί στον εικονικό κόσμο.

Μπορούμε να πούμε ότι μετά από μια περίοδο δοκιμών (επιλογή του πιο κατάλληλου εργαλείου για επικοινωνία), οι συμβουλευτικές υπηρεσίες στην εικονική πραγματικότητα οργανώθηκαν με επιτυχία. Δραστηριότητες επιμόρφωσης μπορούσαν επίσης να διεξαχθούν σε αυτή τη μορφή. Μεγαλύτερη πρόκληση αποδείχθηκαν οι διαδικτυακές συμβουλευτικές διαδικασίες και διαδικασίες αναφοράς των κοινωνικών επιχειρήσεων. Μετά την πανδημία, επιστρέψαμε ανακουφισμένοι στην πρόσωπο με πρόσωπο διενέργεια των διαδικασιών αυτών. Σίγουρα, οι νέες αυτές πρακτικές και λύσεις θα μείνουν εν μέρει μαζί μας, τόσο σε σχέση με τη συνεργασία με υπάρχουσες κοινωνικές επιχειρήσεις όσο και σε δραστηριότητες που οδηγούν στην ίδρυση νέων οντοτήτων κοινωνικής οικονομίας.

Βέβαια, το τεστ της επιβίωσης από την πανδημία επέτρεψε στον έλεγχο κάποιων διαδικτυακών λύσεων από τις κοινωνικές επιχειρήσεις. Κάποιες παραμένουν σήμερα. Αυτές περιλαμβάνουν προώθηση προϊόντων και υπηρεσιών με την χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ή την υποβοήθηση της τηλεφωνικής επικοινωνίας με τωρινούς και πιθανούς πελάτες. Οι διαδικτυακές συμβουλευτικές υπηρεσίες με την χρήση του Skype έγιναν επίσης εν μέρει αποδεκτές (το Teams θεωρήθηκε ως πιο πολύπλοκο εργαλείο και έτσι έτυχε πιο περιορισμένης χρήσης).

Futuregames – Μαθαίνοντας μέσα από την ποικιλομορφία – William Easton, Σουηδία

Η Futuregames είναι μια σχολή βιντεοπαιχνιδιών εδώ και σχεδόν 25 χρόνια, κάτι που την καθιστά ένα από τα παλαιότερα Ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά ιδρύματα αυτού του είδους. Η σχολή προσφέρει προγράμματα μικρής και μεγάλης διάρκειας, τόσο για όσους είναι ήδη καθιερωμένοι στην βιομηχανία των βιντεοπαιχνιδιών, όσο και για μελλοντικούς προγραμματιστές βιντεοπαιχνιδιών που είναι στην αρχή της καριέρας τους. Κάπου 40% όσων εργάζονται στην Σουηδική βιομηχανία βιντεοπαιχνιδιών είναι πρώην φοιτητές της σχολής. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων προγράμματα για καλλιτέχνες παιχνιδιών, έλεγχο ποιότητας, σχεδιασμό, διοίκηση προγραμμάτων, προγραμματισμό, εικονική πραγματικότητα, επαυξημένη πραγματικότητα και καλλιτέχνες οπτικών εφέ VFX. Πρώην φοιτητές της σχολής έχουν εξασφαλίσει θέσεις σε κορυφαίες διεθνείς εταιρείες της βιομηχανίας. Έχοντας γύρω στους 1000 φοιτητές, η σχολή διαθέτει εγκαταστάσεις σε διάφορα μέρη της Σουηδίας, από το Boden στα βόρεια μέχρι το Malmö στα νότια. Σήμερα, η Futuregames έχει ιδρύσει σχολές στη Νορβηγία, την Πολωνία, τη Νέα Ζηλανδία και σχεδιάζει επέκταση σε Δανία και Τσεχία.

Η Futuregames τυγχάνει διεθνούς αναγνώρισης στον τομέα του. Μέρος της επιτυχίας αυτής οφείλεται στην στενή συνεργασία με σχεδόν όλες τις κορυφαίες Σουηδικές και πολλές διεθνείς εταιρείες βιντεοπαιχνιδιών, περιλαμβανομένων των Hazelight, Avalanche Studios, CD Projekt RED, Star Stable, Zordix, Paradox, Turborilla, North Kingdom, King, Ubisoft, EA DICE, Fatshark Games, Starbreeze Studios, Embracer Group και Epic Games. Κάθε χρόνο προστίθενται νέες συνεργασίες και σήμερα η σχολή σχετίζεται ενεργά με πάνω από 300 εταιρείες στη Σουηδία και διεθνώς.

Από τον Οκτώβριο του 2022, η Futuregames αποτελεί μέρος του AcadeMedia, του κορυφαίου παροχέα εκπαιδευτικών υπηρεσιών στην Σκανδιναβία, με πάνω από 650 σχολές και 180,000 μαθητές σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.

Οι σπουδές πλήρους φοίτησης που προσφέρει η Futuregames ρυθμίζονται από τον Εθνικό Φορέα Ανώτατης Εκπαίδευσης της Σουηδίας (MYH).

Κάτι το οποίο ξεχωρίζει τις ανώτατες επαγγελματικές σπουδές από τις πανεπιστημιακές και άλλες ανώτατες σπουδές στη Σουηδία είναι η απαίτηση τουλάχιστον 80% των φοιτητών να εξασφαλίσει σχετική εργοδότηση εντός ενός έτους

από την αποφοίτηση. Μια άλλη κύρια διαφορά από την παραδοσιακή πανεπιστημιακή μόρφωση είναι η σύνθεση του διδακτικού προσωπικού. Αντί μιας μεγάλης ομάδας

μόνιμου προσωπικού, η Futuregames εργοδοτεί λίγα άτομα με καθεστώς πλήρους απασχόλησης και κάπου 900 επαγγελματίες της βιομηχανίας ως εκπαιδευτές και μέντορες. Αυτό σημαίνει πως κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να συναντήσουν αρκετά άτομα από την βιομηχανία βιντεοπαιχνιδιών, κάτι που τους βοηθά όχι μόνο να γνωρίζουν τις τελευταίες εξελίξεις στον τομέα τους, αλλά και να δικτυωθούν ώστε να εξασφαλίσουν την διάρκειας 30 εβδομάδων εξάσκηση που αποτελεί την κατάληξη των σπουδών τους. Κατά μέσο όρο, 90% των φοιτητών εργοδοτούνται στην εταιρεία όπου είχαν αρχικά εξασκηθεί. Για να είναι η μόρφωση όσο το δυνατό πιο σχετική με τις ανάγκες της βιομηχανίας, τα μαθήματα είναι όλα πρακτικής φύσης και περιλαμβάνουν μια σειρά εργασιών όπου οι φοιτητές εργάζονται σε διατμηματικές ομάδες, κυκλοφορώντας τα παιχνίδια που σχεδιάζουν. Η σχολή κυκλοφορεί γύρω στους 40 νέους τίτλους παιχνιδιών ετησίως. Μια άλλη σημαντική διαφορά μεταξύ της πανεπιστημιακής και της επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι η στενή ανάμειξη των αντιπροσώπων της βιομηχανίας στην ανάπτυξη του προγράμματος σπουδών. Όλα τα εκπαιδευτικά προγράμματα διαθέτουν συμβούλιο αποτελούμενο από επαγγελματίες της βιομηχανίας, από τους οποίους απαιτείται τόσο το να εγκρίνουν τη σύσταση των προγραμμάτων όσο και το να εισηγηθούν οποιεσδήποτε αλλαγές στο περιεχόμενο των μαθημάτων ώστε να εξασφαλίζεται συνεχής συσχέτισμός με τη βιομηχανία.

Κατά το Covid 19, η διδασκαλία στην Futuregames μετέβηκε από υβριδική σε εξ ολοκλήρου διαδικτυακή. «Υβριδική διδασκαλία» εδώ σημαίνει συνδυασμό φυσικής και διαδικτυακής διδασκαλίας (Dziuban, Graham, Moskal, Norberg και Sicilia, 2021). Ο όρος «διαδικτυακή μάθηση» αναφέρεται σε μια μορφή εξ αποστάσεως διδασκαλίας με την χρήση τεχνολογιών διαδικτύου, ώστε η διδασκαλία και μάθηση να γίνονται εξ αποστάσεως. Ένας τέτοιος τύπος διδασκαλίας χρησιμοποιεί διάφορα εργαλεία τα οποία επιτρέπουν στους μαθητές να συμμετέχουν στη μάθηση από οποιανδήποτε τοποθεσία, με έναν υπολογιστή και σύνδεση στο διαδίκτυο (Nortvig κ.α., 2020). Πώς τα πήγε η μετάβαση αυτή; Για πολλούς, δεν ήταν και τόσο μεγάλη αλλαγή, αφού οι μαθητές ήταν συνηθισμένοι στο να διδάσκονται εξ αποστάσεως από καθηγητές. Η βιομηχανία των βιντεοπαιχνιδιών χαρακτηρίζεται εδώ και καιρό, σε μεγάλο βαθμό,

από υβριδικές μορφές εργασίας, με άτομα να εργάζονται εξ αποστάσεως. Εντούτοις, κάποια φαινόμενα έγιναν πιο έντονα. Αυτά συζητούνται παρακάτω, σαν μέρος του θέματος γύρω από την αλληλεπίδραση και την τεχνική πρόσβαση.

Οι καθηγητές/λέκτορες αλληλεπιδρούν με τους φοιτητές τόσο πρόσωπο με πρόσωπο όσο και ψηφιακά. Η Futuregames διαθέτει φοιτητές και προσωπικό από όλον τον κόσμο. Αυτό σημαίνει πως δεν υπάρχει ανάγκη ύπαρξης διευθυντή ποικιλομορφίας. Αντί αυτού, η ποικιλομορφία είναι κάτι που εντάσσεται σε διάφορες μαθησιακές διαδικασίες. Το ίδιο ισχύει σε σχέση με τη λειτουργική ποικιλία. Ένας φοιτητής με απώλεια ακοής συνεισφέρει στην ανάπτυξη ενός παιχνιδιού μέσα από τη μοναδικότητά του, με τρόπο που ο καθηγητής δυνατό να δυσκολεύεται να επικοινωνήσει. Μέσα όμως από ετερογενή σύνολα φοιτητών, τόσο από πλευράς εθνικότητας όσο και λειτουργικής ποικιλίας, οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να αλληλεπιδράσουν με άτομα που είχαν εντελώς διαφορετικές εμπειρίες. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, είχε καταστεί σαφές πως η αλληλεπίδραση μπορεί να λάβει χώρα ακόμη και εξ αποστάσεως και ότι οι μαθητές και οι διδάσκοντες μπορούν να μάθουν, ακόμη και να αλληλεπιδράσουν, εξ αποστάσεως.

Η μετάβαση από τη διδασκαλία σε αίθουσα σε διαδικτυακή και/ή υβριδική διδασκαλία, είχε καλά αποτελέσματα για πολλούς φοιτητές, π.χ. η καταγραφή των μαθημάτων επέτρεψε στους φοιτητές να παρακολουθήσουν τα μαθήματα στον δικό τους χρόνο. Ένας συνδυασμός σύγχρονης και ασύγχρονης εκπαίδευσης αποδείχθηκε θετική για πολλούς φοιτητές, όχι μόνο για όσους είχαν χάσει τα μαθήματα αλλά και ως ευκαιρία να επιστρέψουν και να δουν ξανά το υλικό των μαθημάτων. Για φοιτητές με κοινωνική φοβία, ήταν ανακούφιση η δυνατότητα για γραπτή, ψηφιακή επικοινωνία αντί της προφορικής επικοινωνίας στην τάξη. Ερωτήματα προστασίας προσωπικών δεδομένων σε σχέση με βιντεογραφημένα μαθήματα και άλλα σχετικά ζητήματα τυγχάνουν άμεσης αντιμετώπισης, ενώ ζητήματα συμμόρφωσης αποτελούν κύρια έγνοια.

Δεδομένης της υφιστάμενης παρουσίας της εκπαίδευσης σε ψηφιακό περιβάλλον (βιομηχανία βιντεοπαιχνιδιών), η τεχνική πρόσβαση δεν αποτελεί ζήτημα. Φοιτητές και διδάσκοντες είναι συνηθισμένοι στην χρήση υπολογιστών και άλλου τεχνικού εξοπλισμού ως μέσων επικοινωνίας.

Κάποιοι φοιτητές με νευροψυχιατρικές παθήσεις, βρήκαν προβληματική τη μετάβαση στη διαδικτυακή διδασκαλία. Για παράδειγμα, η αλλαγή είναι πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί από άτομα με Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής/Υπερκινητικότητας (ADHD) και/ή σύνδρομο Asperger. Η Futuregames συνεργάζεται στενά με διάφορους επαγγελματικούς εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς με στόχο την καλύτερη δυνατή στήριξη αυτών των φοιτητών. Έχει εντοπιστεί ανάγκη για συνεχείς προσπάθειες σε αυτόν τον τομέα. Τέτοιες προσπάθειες θα συνεχιστούν στο μέλλον, όταν η εκπαίδευση συνεχίσει τη μετάβαση της προς μια διαδικτυακή μορφή.

Κάτι που έκανε την εμφάνισή του κατά τη μετάβαση προς τον διαδικτυακό τρόπο διδασκαλίας είναι ότι το ψηφιακό περιβάλλον θεωρείται από φοιτητές και διδάσκοντες ως πιο τοξικό. Οι φοιτητές, πίσω από την προστασία της οθόνης, τείνουν να λένε/γράφουν πράγματα τα οποία δε θα εξέφραζαν αλλιώς. Ως πάροχος εκπαιδευτικών υπηρεσιών, η Futuregames έχει θέσει αυστηρούς κανόνες στο προσωπικό και τους φοιτητές. Υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ των επίσημων καναλιών, τα οποία διευθύνει και επιβλέπει η σχολή, σε αντίθεση με τα ιδιωτικά κανάλια των φοιτητών, όπως το Discord. Στα επίσημα κανάλια, η σχολή καταδικάζει άμεσα τις όποιες προσβλητικές και ακατάλληλες μορφές έκφρασης. Αυτό πρέπει να συνεχιστεί ώστε να διασφαλιστεί πως οι φοιτητές και το προσωπικό έχουν στη διάθεσή τους ένα λειτουργικό και ασφαλές (ψηφιακό) περιβάλλον. Υπάρχει πραγματικός κίνδυνος κάποιοι φοιτητές να απομονωθούν και να μη συμμετέχουν τόσο ενεργά. Για να αποτραπεί αυτό, η Futuregames κάνει χρήση συνεργασιακών εργασιών στις οποίες συμμετέχουν οι φοιτητές από διαφορετικά προγράμματα παρόμοιας κατεύθυνσης. Σε αυτές τις εργασίες, οι φοιτητές απολαμβάνουν πρακτική εμπειρία των εργαλείων που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία των βιντεοπαιχνιδιών, ενώ τονίζεται η επικέντρωση στη συνεργασία. Το ότι αυτό διεξάγεται σε ένα υβριδικό, διαδικτυακό περιβάλλον συνεχίζει να αποτελεί πρόκληση για την Futuregames και είναι κάτι που απαιτεί συνεχείς προσπάθειες.

Τα τελευταία χρόνια, η Futuregames κάνει ολοένα και περισσότερη χρήση της κοννεκτιβιστικής παιδαγωγικής ώστε να διαμορφώσει, βελτιώσει και ανανεώσει τις διδακτικές της μεθόδους. Ο κοννεκτιβισμός αποτελεί σχετικά νέα κατεύθυνση στην επιστήμη της εκπαίδευσης και χρονολογείται από το 2005 και το πρωτοπόρο έργο του George Siemens (Siemens 2005). Τα κύρια σημεία αφετηρίας της θεωρίας αυτής είναι

ότι η ανάπτυξη και διατήρηση σχέσεων και δικτύων είναι κρίσιμης σημασίας για τη μάθηση, πως η μάθηση μπορεί να υπάρξει εκτός της άμεσης ανθρώπινης αλληλεπίδρασης και ότι η γνώση συναντάται στην ποικιλομορφία. Οι μαθητές μαθαίνουν όντας μέρη δικτύων και ωφελοούνται από τις διαφορετικές προσεγγίσεις που έχουν μεταξύ τους ως προς την επίλυση πολύπλοκων προβλημάτων. Για την Futuregames, είναι επίσης σημαντικό οι μαθητές να μαθαίνουν να κτίζουν τα δικά τους δίκτυα και να είναι σε θέση να συναντούν την γνώση και να μαθαίνουν από μια ποικιλία πηγών, περιλαμβανομένων των άλλων μαθητών, διδασκόντων, διαδικτυακών μαθημάτων και άλλων εξωτερικών πηγών. Η παιδαγωγική αυτή προετοιμάζει τους μαθητές για τη ζωή μετά την εκπαίδευση, τονίζοντας τη σημασία της συνεχούς συνεργασίας και του να είναι κανείς ανοικτός στη δυνατότητα μάθησης σε διαφορετικά περιβάλλοντα. Όταν οι φοιτητές αρχίζουν την εκπαίδευση τους, ακούνε, για παράδειγμα, πως το 70% της νέας γνώσης τους θα προέλθει από τους συμφοιτητές τους. Αυτό συχνά εκπλήσσει όσους προέρχονται απευθείας από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και είναι συνηθισμένοι στο μοντέλο όπου η μάθηση μεταβιβάζεται από τον καθηγητή στον μαθητή. Οι φοιτητές ενθαρρύνονται να κτίσουν δίκτυα εντός και εκτός του εκπαιδευτικού συστήματος, π.χ. μέσω του LinkedIn, του Discord και άλλων επαγγελματικών καναλιών. Αυτό τονίζεται από την πρώτη μέρα στην σχολή και στη συνέχεια διαχύεται σε όλη τη διάρκεια των σπουδών τους, τόσο αναφορικά με τη διδασκαλία όσο και αναφορικά με τις διαδικτυακές και φυσικές τους εμπειρίες.

Το άρθρο αυτό περιγράφει πως η Futuregames, κατά την πανδημία, έχει εντάξει την αλληλεπίδραση, την τεχνική πρόσβαση και τον σχεδιασμό μαθημάτων με χρήση του κοννεκτιβισμού. Το άρθρο δείχνει πως η Futuregames εργάζεται ενεργά σε διάφορα μέτωπα για να διασφαλίσει ότι οι φοιτητές και το προσωπικό βιώνουν ένα καλό και ασφαλές (ψηφιακό) περιβάλλον, αλλά και ότι χρειάζεται ακόμη πολλή δουλειά.

Πηγές:

Easton, W. 2022. Beyond Zoom Interview [Webinar]. [Online]. Erasmus.[Accessed March 22nd 2023]. Available from:

<https://drive.google.com/drive/folders/1l04wpSZ2fN96lXzSi77ezdjs7a0NtW07>

Dziuban, C., Graham, C. R., Moskal, P. D., Norberg, A., & Sicilia, N.(2021). Blended learning: the new normal and emerging technologies.International Journal of Educational Technology in Higher Education,18(1), 38.

Nortvig, A.-M., Petersen, A. K., & Balle, S. H. (2020). A Literature Review of the Factors Influencing E-Learning and Blended Learning in Relation to Learning Outcome, Student Satisfaction and Engagement. Journal of Educational Technology & Society, 23(3), 237-248.

Siemens, G. (2005) 'Connectivism: a theory for the digital age',International Journal for Instructional Technology and Distance Learning,Vol. 2 No.1

Kulturverkstan – Αντιμετωπίζοντας τις Προκλήσεις και Αγκαλιάζοντας τη Διαδικτυακή Μάθηση στη Διεύθυνση Πολιτιστικών Προγραμμάτων, Jesper Eng, Sweden

Για το σεμινάριο αυτό, έχουμε προσκαλέσει τον Jesper Eng, Διευθυντή Εκπαίδευσης στο Kulturverkstan του Gothenburg. Το Kulturverkstan είναι μια ανεξάρτητη ανώτατη σχολή επαγγελματικής εκπαίδευσης που εκπαιδεύει, μεταξύ άλλων επαγγελματιών, διευθυντές πολιτιστικών προγραμμάτων. Επίσης, τρέχει πολλά διαφορετικά προγράμματα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Το Kulturverkstan αποτελεί μέρος της εταιρείας Nätverkstan και στηρίζεται αρκετά στους ακόλουθους τρεις άξονες: σχετικό, πλαίσιακό, και λειτουργικό. Για να πετύχει αυτό, εργοδοτεί διδάσκοντες τόσο από τον ακαδημαϊκό όσο και από τον επαγγελματικό κόσμο, καθώς αυτό προσφέρει ευρύτερη μάθηση και επιφέρει βαθύτερη θεωρητική κατανόηση αλλά και πρακτική εφαρμογή μέσω λειτουργικοποίησης της θεωρητικής γνώσης. Ο άξονας του σχετικού στόχο έχει να παράσχει στους φοιτητές την αναγκαία γνώση και ικανότητες γύρω από ζητήματα όπως επίλυση συγκρούσεων, δυναμική της ομάδας και ηγεσία, ενώ ο πλαίσιακός άξονας στόχο έχει να αυξήσει την ικανότητα των φοιτητών να αναλογιστούν το πώς ο έξω κόσμος επηρεάζει ή επηρεάζεται από ένα πολιτιστικό πρόγραμμα.

Το Kulturverkstan προσφέρει μαθήματα ως επί το πλείστο σε αίθουσες διδασκαλίας όπου οι φοιτητές ανταλλάζουν σκέψεις και εμπειρίες και όπου ένα μεγάλο μέρος της μάθησης λαμβάνει χώρα στο κοινωνικό πλαίσιο. Με την εμφάνιση της πανδημίας, όλα τα ανώτερα εκπαιδευτικά προγράμματα της Σουηδίας αναγκάστηκαν να μεταβούν στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση – κάτι που επηρέασε και το Kulturverkstan.

Τεχνολογία:

Η μετάβαση στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση από τη μια μέρα στην άλλη αποδείχτηκε μέγιστη πρόκληση για το Kulturverkstan. Υπήρχε μεγάλη παραλλαγή στα επίπεδα ψηφιακού αλφαριθμητισμού μεταξύ των φοιτητών και επίσης μεταξύ των διδασκόντων – κάτι που επέφερε προβλήματα στη μετάβαση προς την ψηφιακή πλατφόρμα. Ο Jesper λέει πως σαν ψηφιακή πλατφόρμα επιλέχθηκε το Zoom αφού θεωρήθηκε πως ήταν φιλικό προς τον χρήστη και πως παρείχε λειτουργίες που ήταν απαραίτητες, όπως της συνομιλίας και των δωματίων διάσπασης. Το Kulturverkstan μέχρι τότε δεν είχε σχέση με κάποια ψηφιακή πλατφόρμα κι έτσι η επιλογή ήταν σχετικά εύκολη.

Σε κάποιο βαθμό έγινε χρήση προ-καταγεγραμμένου υλικού – κάτι που έκανε πιο εύκολο για τους φοιτητές να προετοιμαστούν για τα ψηφιακά μαθήματα κι έτσι να επικεντρωθούν περισσότερο στο εκάστοτε θέμα. Κάτι που παρατηρήθηκε ήταν πως υπήρχε μεγαλύτερη παρουσία όταν τα μαθήματα διεξάγονταν διαδικτυακά. Άραγε να είναι ευκολότερη η σύνδεση με μια ψηφιακή συνάντηση από το σπίτι παρά η φυσική παρουσία στην σχολή;

Μετά την πανδημία, το Kulturverkstan συνεχίζει να χρησιμοποιεί περιοδικά το Zoom, παρότι η διδασκαλία έχει επανέλθει στις αίθουσες. Εντούτοις, ο Jesper θεωρεί ότι οι σημερινοί φοιτητές επιθυμούν όλο και περισσότερο την εξ αποστάσεως διδασκαλία. Το Zoom χρησιμοποιείται ως συμπλήρωμα, και φιλοξενεί τα μαθήματα τα οποία είναι κατάλληλα για ψηφιακή μορφή – ένα είδος υβριδικής λύσης, όπου υπάρχει εναλλαγή φυσικών και ψηφιακών συναντήσεων. Το Kulturverkstan επιχείρησε επίσης το είδος της υβριδικής τάξης, όπου μια ομάδα βρίσκεται στην αίθουσα ενώ ταυτόχρονα άλλη ομάδα συμμετέχει διαδικτυακά. Σύμφωνα με τον Jesper, αυτή η μέθοδος δεν είχε καθόλου καλά αποτελέσματα και η χρήση της έχει τερματιστεί – εντούτοις, θα ήθελε να χρησιμοποιήσει κάποια από τα αποτελέσματα αυτού του Ευρωπαϊκού προγράμματος και να κάνει χρήση κάποιων εργαλείων ώστε να χειριστεί καλύτερα τον υβριδικό κόσμο.

Αλληλεπίδραση:

Όπως έχει προαναφερθεί, το Kulturverkstan δίνει ιδιαίτερη βάση στη μάθηση που λαμβάνει χώρα μέσω της αλληλεπίδρασης στην τάξη. Αυτή η δυναμική άλλαξε εντελώς με την εξαφάνιση της ανεπίσημης/άτυπης επικοινωνίας που επήλθε στα εικονικά περιβάλλοντα. Αυτό που συχνά αναφέρουμε ως "κουβέντα με καφέ" έχει εξαφανιστεί αφού δεν υπάρχει πλέον ένας φυσικός χώρος συναντήσεων. Ο Jesper πιστεύει επίσης πως ήταν δύσκολο να αντιληφθεί κανείς εάν οι φοιτητές κατανοούσαν τις οδηγίες, αφού στον ψηφιακό χώρο οι ερωτήσεις που προβάλλονται είναι περισσότερες ενώ παράλληλα ένα μεγάλο μέρος της μη λεκτικής επικοινωνίας είχε πληγεί, αφού το μόνο που έβλεπε κανείς ήταν μια μικρή εικόνα των παρευρισκομένων. Κάποιες μάλιστα φορές, ούτε αυτό φαινόταν, αφού κάποιοι επέλεγαν να κρατούν κλειστές τις κάμερες, έτσι δεν υπήρχε ούτε αυτή καν η οπτική επαφή.

Σχεδιασμός μαθήματος:

Το Kulturverkstan συνειδητοποίησε γρήγορα πως δεν ήταν δυνατό απλά να μεταφέρει το αναλογικό μάθημα στην σε ψηφιακή μορφή δίχως προσαρμογή. Το είδος των μαθημάτων που δούλευαν καλά στην τάξη δεν ήταν καθόλου πετυχημένο στον ψηφιακό χώρο. Υπήρξαν νέες προκλήσεις, εφόσον μεγάλο μέρος της μάθησης ήταν βασισμένο στην άτυπη επικοινωνία κατά τη διάρκεια, μεταξύ και μετά από τα μαθήματα. Ο Jesper Eng τονίζει κυρίως ότι τα ψηφιακά μαθήματα έπρεπε να είναι μικρότερης διάρκειας και δομημένα με διαφορετικό τρόπο – ο νέος όρος, ‘εξάντληση Zoom’ ήταν κάτι που βίωσαν σε πολύ μεγάλη βαθμό. Αυτό ορίζεται ως η εξάντληση που βιώνει το άτομο όταν περάσει μεγάλα χρονικά διαστήματα σε ψηφιακές συναντήσεις/μαθήματα. Για να αντικρούσουν αυτό, επέλεξαν να μειώσουν τη διάρκεια μαθημάτων σε 45λεπτα και να έχουν συχνά, μικρά διαλείμματα. Ο Jesper υποδεικνύει επίσης ότι πετυχημένη πρακτική αποδείχτηκε η ανάμειξη των ημερών σε βαθμό μεγαλύτερο από ότι στο παρελθόν, ώστε να υπάρχει εναλλαγή μεταξύ δυσκολότερων και ευκολότερων θεμάτων όπως επίσης και μεταξύ των μορφών παρουσίασης.

Αφού το Kulturverkstan δεν είχε τόσο μεγάλη εμπειρία σε ψηφιακά περιβάλλοντα πριν την πανδημία, δεν υπήρχαν "καλές πρακτικές" όσον αφορά στην ψηφιακή εκπαίδευση, κάτι που σήμαινε ότι έπρεπε να δοκιμάσουν για να δουν τί είχε αποτέλεσμα και τί όχι και να προσαρμόσουν το μοντέλο τους στην πορεία. Η ψηφιακή πλατφόρμα έδωσε στο Kulturverkstan την ευκαιρία να συνεργαστεί με άλλες χώρες με τρόπο διαφορετικό από ότι προηγουμένως – η δυνατότητα κοινών μαθημάτων με εταίρους από άλλες ηπείρους ήταν μια θετική συνέπεια της μετάβασης στη διαδικτυακή εκπαίδευση. Επίσης θετική ήταν η δυνατότητα εργοδότησης διδασκόντων χωρίς να αποτελούν θέμα οι γεωγραφικές αποστάσεις. Ο ψηφιακός κόσμος μας δίνει πολλές νέες ευκαιρίες – πρέπει να είμαστε σε όσο το δυνατό καλύτερη θέση να τις κατανοούμε και να τις εκμεταλλευόμαστε.

ΒΑΣΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Με βάση τις πληροφορίες που λήφθηκαν από τα σεμινάρια, έχουν καταγραφεί τα ακόλουθα συμπεράσματα αναφορικά με διαδικτυακές και υβριδικές προσεγγίσεις. Τα συμπεράσματα αυτά παρουσιάστηκαν με σειρά, από το πιο γενικό και κοινό για τους εταίρους του προγράμματος, στο πιο συγκεκριμένο, προωθώντας καλές πρακτικές και χρήσιμες εμπειρίες.

Πέρα από το Zoom. Υπόβαθρο για όλες τις εμπειρίες που σχετίζονται με τη μετάβαση στη διδασκαλία και τη μετάδοση γνώσης και την επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα, αποτελεί η κατάσταση επίγνωσης και ετοιμότητας για επικοινωνία παρά την αλλαγή των εργαλείων επικοινωνίας.

Το ζήτημα της (μη)ετοιμότητας των οργανισμών/ιδρυμάτων έναντι της (μη)ετοιμότητας των φοιτητών για χρήση και ανάπτυξη διαδικτυακής εκπαίδευσης ορίζεται οργανωτικά, οικονομικά και πολιτιστικά. Το πώς ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ή οργανισμός προσεγγίζει τις αλλαγές στη διδασκαλία εξαρτάται από το πόσο ανθεκτικές είναι ή θα είναι οι αλλαγές που εισάγονται με τη χρήση μέσων ηλεκτρονικής επικοινωνίας. Πρέπει να υπάρχει θέληση και χώρος μεταξύ των εμπλεκόμενων παραγόντων ώστε να εδραιώσουν και να αναπτύξουν διαδικτυακές τάξεις. Άλλο ένα εμπόδιο αποτελεί η ύπαρξη αρκετά καλών και επαρκών (για κάθε χώρα αυτό σημαίνει κάτι το διαφορετικό) τεχνικών συνθηκών και εξοπλισμού (τόσο εκ μέρους των οργανισμών/ιδρυμάτων όσο και εκ μέρους των φοιτητών) ώστε να ακολουθούνται προηγμένες διαδικτυακές λύσεις οι οποίες να γίνονται αποδεκτές ως έγκυρες και αξιόπιστες λύσεις.

Κανείς δεν παίρνει αποφάσεις γνωρίζοντας πως είναι λανθασμένες. Παρά το σοκ που επέφερε (εξαιτίας της εμφάνισης του COVID-19) η μετάβαση στη διαδικτυακή εκπαίδευση, φαίνεται πως οι οργανισμοί και τα ιδρύματα που έτυχαν αντιπροσώπευσης στα σεμινάρια και οι εμπλεκόμενοι παράγοντες τους, έδειξαν να είναι ιδιαίτερα ανοικτοί στο να εξετάσουν λύσεις σχετικές με τη διαδικτυακή εκπαίδευση. Αρχικά, αυτό οφειλόταν στις δύσκολες συνθήκες μετάβασης από τη φυσική στη διαδικτυακή εκπαίδευση.

Στο παρόν, υπάρχει μια παρόμοια κουλτούρα για δοκιμή βέλτιστων λύσεων για τη διαδικτυακή εκπαίδευση. **Φαίνεται πως η εμπειρία της διαδικτυακής εκπαίδευσης**

διδάσκει την εξαιρετικά σημαντική κουλτούρα της διαχείρισης σφαλμάτων και της ετοιμότητας ώστε αυτά να συζητηθούν.

Είναι η εφαρμογή της εκπαίδευσης και των διαδικτυακών εργαλείων ευκολότερη για τους μαθητές από ότι για τους διδάσκοντες; Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως ήταν/είναι ευκολότερο για τους μαθητές να αποκτήσουν γνώση μέσω διαδικτυακών λύσεων, καθώς στην παρούσα τάξη πραγμάτων, τα μέλη της γενιάς αυτής θεωρούνται ψηφιακοί νομάδες. Εντούτοις, η άποψη αυτή ίσως να είναι προφανής και να οδηγεί στην αποδοχή στάσεων και συμπεριφορών των μαθητών αλλά και στην παύση ή επιβράδυνση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Οι εκπαιδευτικοί, από την άλλη, μοιάζουν πιο αργοί στο να μάθουν νέες διαδικτυακές εκπαιδευτικές λύσεις ώστε στη συνέχεια να τις εφαρμόσουν με προσοχή στην διδασκαλία τους. Εντούτοις, αυτό φαίνεται να αποτελεί καλή στρατηγική για μια υπεύθυνη μετάβαση στη μετάδοση της γνώσης.

Οι διαδικτυακές λύσεις χρίζουν την ύπαρξη δεξαμενής σκέψης. Παρά το ότι το συμπέρασμα αυτό δεν προήλθε κατευθείαν από τις δηλώσεις των εμπλεκόμενων παραγόντων που συμμετείχαν στα σεμινάρια, οι δηλώσεις τους δείχνουν την ανάγκη ύπαρξης ενός είδους δεξαμενής σκέψης – ενός είδους αξιόπιστης, συνεχώς ενημερωμένης πηγής γνώσης γύρω από τις διαδικτυακές λύσεις που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι εκπαιδευτικοί.

Πέρα από το COVID-19, πέρα από το Zoom. "Χάριν" στην πανδημία, δοκιμάστηκαν και εφαρμόστηκαν διάφορες εκπαιδευτικές λύσεις, λύσεις οι οποίες μέχρι πρότερος δεν είχαν θεωρηθεί μέρος της εκπαιδευτικής προόδου. Οι εμπλεκόμενοι παράγοντες έχουν μάλλον παρόμοιες εμπειρίες και προβλέψεις για το μέλλον των λύσεων αυτών. Η παραμονή στη διαδικτυακή εκπαίδευση (και η χρήση συνοδευτικών εργαλείων) εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την εκπαιδευτική πολιτική της κάθε χώρας (κυρίως σε δημόσια σχολεία). Κάποιοι οργανισμοί και ιδρύματα έχουν εφαρμόσει κατά κόρον διαδικτυακές λύσεις, κάποιοι άλλοι χρησιμοποιούν μικτές μεθόδους διδασκαλίας, ενώ άλλοι έχουν λειτουργήσει πλήρως διαδικτυακά προγράμματα σπουδών. Άλλοι οργανισμοί και ιδρύματα δοκιμάζουν αυτόν τον τρόπο αλλά δεν τον θεωρούν ως "λύση του μέλλοντος" μα ως έκτακτη λύση εάν στο μέλλον παραστεί παρόμοια ανάγκη. Όπως

τονίστηκε, πολλά εξαρτώνται από την προσέγγιση του συμβουλίου, των εκπαιδευτικών και των μαθητών/φοιτητών.

“Δημοκρατικοποίηση” της εκπαίδευσης και της διδασκαλίας. Η πανδημία και οι συνέπειές της έχουν οδηγήσει στη μεταφορά πολλών εκπαιδευτικών αποφάσεων (σε σχέση με την επιλογή εκπαιδευτικού ιδρύματος και προγράμματος σπουδών) στη διαδικτυακή σφαίρα. Υπάρχει μια αξιοσημείωτη τάση για δημοκρατικοποίηση της σχέσης εκπαιδευτικού-μαθητή και για κίνηση μακριά από μεθόδους μετάδοσης γνώσης μέσω διαλέξεων. Αποκτά σημασία και ενδιαφέρον το ότι όχι μόνο ο μαθητής αλλά και ο διδάσκοντας και το ίδιο το πρόγραμμα σπουδών υπόκεινται σε λεπτομερή αξιολόγηση, για την οποία και πρέπει να είναι έτοιμοι.

Διδασκαλία χωρίς δάσκαλο. Υπάρχει αξιοσημείωτη αλλαγή στο ρόλο του καθηγητή/δασκάλου/εκπαιδευτικού, από το άτομο που διαθέτει την γνώση στο άτομο που επεξεργάζεται την γνώση αυτή και αποτελεί φροντιστή της. Η αλλαγή αυτή απαιτεί έναν εκ νέου ορισμό του ρόλου του δασκάλου και της ικανότητας του να αποκτήσει και να μοιραστεί με τους μαθητές χρήσιμες πηγές γνώσης.

Διδασκαλία χωρίς την καθοδήγηση ανθρώπου-καθηγητή/δασκάλου/εκπαιδευτικού. Τα διαδικτυακά μαθήματα που βασίζονται σε μια “προσέγγιση χωρίς δάσκαλο” υπάρχουν και θα εμφανίζονται ολοένα με μεγαλύτερη συχνότητα στις εκπαιδευτικές πρακτικές. Φαίνεται πως ως εκπαιδευτικό προϊόν, θα μπορούν να εφαρμοστούν σχετικά εύκολα. Αξίζει να σημειωθεί ότι τέτοιες προσεγγίσεις αλλάζουν τον ρόλο και την αντίληψη γύρω από τον καθηγητή/δάσκαλο/εκπαιδευτικό, ο οποίος γίνεται ο “αόρατος” σχεδιαστής, φροντιστής και σε τελική ανάλυση, μεσολαβητής του περιεχομένου ενός μαθήματος.

“Διαθέτουμε, λοιπόν, τεχνολογίες, δεν είμαστε όμως τεχνολογίες [...]”. Το κλειδί στην κατανόηση του τρόπου και της έκτασης της σχέσης μεταξύ της γνώσης και του τρόπου που αυτή τυγχάνει επεξεργασίας και μετάδοσης είναι το να κατανοήσουμε και να θυμόμαστε τους υπερισχύοντες στόχους της εκπαίδευσης, οι οποίοι υπάρχουν πέραν των εργαλείων που χρησιμοποιούνται, όποια κι αν είναι αυτά.

Συγκεκριμένα συμπεράσματα γύρω από τη διαδικτυακή μεταμόρφωση ‘πριν και μετά’

Η μεταμόρφωση της διαδικτυακής διδασκαλίας είναι συνέπεια πολλών αλλαγών (π.χ., κοινωνικών και τεχνολογικών) οι οποίες επιταχύνθηκαν σημαντικά ελέω πανδημίας. Αυτό σημαίνει πως την στιγμή που "ο κόσμος σταμάτησε", η ανάπτυξη πρόλαβε "εδώ και τώρα" την αλλαγή, για την οποία είμασταν ήδη μερικώς έτοιμοι.

“Διδάσκω διαδικτυακά για πάνω από 20 χρόνια, αρχικά ήταν πολύ δύσκολο, οι μαθητές δεν ήθελαν την αλλαγή, το θεωρούσαν πολλή δουλειά όχι μόνο να μάθουν το περιεχόμενο του μαθήματος αλλά και να μάθουν την τεχνολογία. 20 χρόνια αργότερα, αυτό έχει αλλάξει εντελώς, οι μαθητές συνήθως νιώθουν αρκετά άνετα με την τεχνολογία και συχνά περισσότερο από ότι οι καθηγητές.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Κύπρο]

Η τεχνολογική αλλαγή είναι μόνο ένα μέρος μιας μεγαλύτερης διαδικασίας στην οποία πρέπει να προσαρμοστούν τα επιτεύγματα και οι λύσεις στο πεδίο της σύγχρονης παιδαγωγικής και διδασκαλίας. Η προσαρμογή αυτή δεν είναι γραμμική. Διαφέρουν τόσο η συστημική ετοιμότητα των χωρών όσον αφορά στις εκπαιδευτικές λύσεις όσο και το επίπεδο ανοχής. Η προσαρμογή στον τεχνολογικό μοντερνισμό αποτελεί μια σημαντική πρόκληση για τα εκπαιδευτικά συστήματα.

“Ειλικρινά πιστεύω πως αυτό το είδος συνδεδεμένης παιδαγωγικής, είτε καταλήξει να είναι κυρίαρχο είτε όχι, θα είναι χρήσιμος τρόπος για όλους σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης ώστε να οραματιστούν την εκπαίδευση του μέλλοντος. Πιστεύω πως ήδη βρισκόμαστε 25 χρόνια πίσω. Και πιστεύω πως πρέπει να κινηθούμε γρήγορα διότι όταν εργαζόμαστε σε πράγματα όπως το μετασύμπαν, βλέπουμε το μέλλον αυτού που πρόκειται να είναι ένας πολυχώρος διατμηματικής πλατφόρμας όπου θα γίνεται ανταλλαγή πληροφοριών και δεδομένων. Αυτό πρόκειται να συμβεί. Ήδη συμβαίνει και η εκπαίδευση, η κοινωνία γενικότερα, πρέπει να το ασπαστούν.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από τη Σουηδία]

Οι αλλαγές που επήλθαν από την πανδημία COVID-19, αποτελούμενες από την επιτάχυνση και προσαρμογή της εκπαίδευσης σε νέους περιορισμούς, επέτρεψε την

εφαρμογή και υιοθέτηση τουλάχιστον εν μέρει καλών πρακτικών. Στην περίπτωση κάποιων χωρών, έχει δημιουργηθεί χώρος στην εκπαιδευτική πρακτική ώστε κάποιες τουλάχιστον από τις συναντήσεις να διεξαχθούν διαδικτυακά. Οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές/φοιτητές έπρεπε να συνηθίσουν αυτή την κατάσταση.

“Όταν σκέφτομαι τις αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, δεν βλέπω πολλές από αυτές αφού επίσημα, για τώρα, βρισκόμαστε ακόμη σε ένα μοντέλο πρόσωπο με πρόσωπο. Όλοι έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας την πιθανότητα το πανεπιστήμιο να κλείσει [...]. Όμως, για τώρα, κανείς δεν πιστεύει πως θα επιστρέψει σε διαδικτυακή διδασκαλία, ή πως αυτό είναι πιθανό. Έτσι, για τώρα, βρισκόμαστε και πάλι στην πραγματικότητα του πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτό όμως που μπορώ να πω είναι πως υπάρχουν καλά στοιχεία τα οποία έχουμε δανειστεί από τη διαδικτυακή πραγματικότητα. Χρησιμοποιούμε ακόμη το Teams και το Zoom ως πλατφόρμα επικοινωνίας και την παιχνιδοποίηση σαν ένα νέο μοντέλο εργασίας κατά τη διάρκεια των διαλέξεων... Για παράδειγμα, όσον αφορά στην επικοινωνία που έχουμε με τους φοιτητές μας, κατά τις ώρες γραφείου. Έτσι, είναι απλό ή ευκολότερο για μένα απλά να μιλήσω με το άτομο που ετοιμάζει τη διατριβή ή την πτυχιακή του, απλά να έχω μια κουβέντα μαζί του και να συζητήσουμε οποιαδήποτε προβλήματα κατά την προετοιμασία αυτής της δουλειάς, και επίσης μπορώ να συναντηθώ μαζί του πρόσωπο με πρόσωπο.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Πολωνία]

Η στροφή αυτή σε (μερική) διαδικτυακή μάθηση, είναι μόνιμη. Ένα από τα παράδοξα αυτού είναι πως κάποιοι φοιτητές βρίσκουν ευκολότερο να συμμετέχουν στην εκπαιδευτική ανάπτυξη. Εντούτοις, είναι δύσκολο να φανταστούμε πως θα μπορούσαν να μεταφερθούν στη διαδικτυακή σφαίρα όλες οι πτυχές της ανάπτυξης/εκπαίδευσης. “Είναι ένα είδος παράδοξου. Το ψηφιακό συνδέει εύκολα τους ανθρώπους από οπουδήποτε και ανά πάσα στιγμή, ταυτόχρονα όμως οι άνθρωποι αυτοί είναι απομονωμένοι.

Ναι, απομονώνει τους ανθρώπους και αντιμετωπίζουν προβλήματα στην κοινωνικοποίηση, στο να φτιάχνουν κάτι αληθινό. Δεν είναι ιδιαίτερα κοινωνικοί όπως και να'χει, γι' αυτό πιστεύω, για παράδειγμα (??) στην ανώτερη εκπαίδευση τουλάχιστον, αλλά όχι μόνο. Μέρος της επιμόρφωσης είναι πάντα, μπορεί πάντα να

γίνει και ας πούμε να μεταμορφωθεί σε κάτι το ψηφιακό ή σε ψηφιακό άθλημα, και μέρος της επιμόρφωσης το οποίο είναι διαδραστικό, το οποίο είναι εξαιρετικά δημιουργικό, το οποίο παράγει δημιουργικότητα και ιδεοθύελλα στο τέλος, επιτρέπει ώστε η ιδεοθύελλα να γίνει επί τόπου. Έτσι βλέπω τα πράγματα.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Ελλάδα]

Η μετάβαση σε ένα νέο μοντέλο διδασκαλίας επιφέρει πολλές προκλήσεις τις οποίες πιθανόν δεν είναι όλοι σε θέση να αντιμετωπίσουν ικανοποιητικά. Εντούτοις, είναι αδιαπραγμάτευτο πως οι ευκαιρίες διαδικτυακής μάθησης θα αποτελέσουν – στο εγγύς ή μακρινό μέλλον – την κύρια πρόκληση για αποτελεσματική και αποδοτική εκπαίδευση.

“Δεν έχει να κάνει μόνο με το να προσπαθήσουμε να μετατρέψουμε τα πρόσωπο με πρόσωπο μαθήματα και δραστηριότητες σε ψηφιακή μορφή, αλλά ίσως γνωρίζουμε πως πρέπει να θέσουμε περισσότερα ερωτήματα. Για παράδειγμα, εάν οι μέθοδοι επιμόρφωσης και τα διδακτικά μέτρα είναι ορθά και στην ψηφιακή μορφή ή εάν πρέπει να αλλάξουμε κάτι, δεν πρέπει απλά να επικεντρωθούμε στις τεχνολογίες που μας επιτρέπουν να ψηφιοποιήσουμε ή να παραδώσουμε ένα μάθημα σε ψηφιακή μορφή. Επικεντρωνόμαστε επίσης στους ανθρώπους, στους μαθητές, στα επιθυμητά αποτελέσματα και στη διδασκαλία. Αυτή είναι η προσέγγιση που μου αρέσει να μεταδίδω στους μαθητές, στους ανθρώπους, γενικά στους παραλήπτες. Άλλο ένα άρθρο που πέρασε από το μυαλό μου ήταν αυτό κατά το οποίο οι εργαζόμενοι του Met όπως και οι εργοδοτούμενοι του Mark Zuckerberg, δεν καταλαβαίνουν το μετασύμπαν, εργάζονται για αυτό αλλά δεν το καταλαβαίνουν.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Ιταλία]

Προβλέψεις προσεγγίσεων διαδικτυακής και υβριδικής παράδοσης

Ένα από τα ερωτήματα που τέθηκαν κατά τα σεμινάρια αφορούσε στο μέλλον και στο τί θα ενταχθεί/εξελιχτεί στο μέλλον ως αποτέλεσμα της διδακτικής μεταμόρφωσης που επήλθε λόγω COVID. Παρακάτω παρουσιάζονται οι σχετικές προβλέψεις.

Η μετάβαση στη διαδικτυακή διδασκαλία έχει αλλάξει την προσέγγιση των εμπλεκόμενων παραγόντων ως προς το πώς και πού μπορούν να βρουν ειδικούς για τις δράσεις που αφορούν στα μαθήματα ή στις πηγές τους. Η δύσκολη, ανταγωνιστική κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εκπαίδευσης έχει επιφέρει την ανάγκη νέων λύσεων και νέων ειδικών, μα επίσης νέων μαθητών με τρόπο που δεν είχε χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα. Η ανάπτυξη μεθόδων διαδικτυακής εκπαίδευσης αποτελεί επίσης ευκαιρία συμπερίληψης στην εκπαιδευτική διαδικασία, ατόμων με διαφορετικές ανάγκες. Φαίνεται πως στο μέλλον οι λύσεις αυτές θα ενταχθούν στις καλές πρακτικές των οργανισμών/ιδρυμάτων που ασχολούνται με την εκπαίδευση και ότι θα τύχουν περαιτέρω εξέλιξης.

Τρέχοντας από το ένα σημείο στο άλλο ώστε να κάνουμε τα μαθήματά μας, βρισκόμενοι σε μια πόλη μα στην πραγματικότητα να μεταδίδουμε το μάθημα σε κάποια άλλη. Μας απελευθέρωσε σε μεγάλο βαθμό, κυρίως σε τομείς όπου χρειαζόμαστε καθοδήγηση, κάτι που δεν αποτελεί κατ' ακρίβεια μάθημα, πρέπει όμως να δώσουμε οδηγίες σε ομάδες μαθητών και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε άτομα από τους δικούς μας διδάσκοντες αλλά και από εξωτερικούς συνεργάτες-διδάσκοντες ώστε να το κάνουν σε διάφορα σημεία. Και πιστεύω στο μέλλον θα το κάνουμε σε πιο διεθνή κλίμακα. Έτσι, το να εργαζόμαστε σε διάφορα σημεία ήταν ανέκαθεν κάτι το θετικό. Προσέξαμε ότι από πλευράς λειτουργικής παραλλαγής, η δυνατότητα να προσφέρουμε την εκπαίδευση διαδικτυακά μας επέτρεψε να παρέχουμε υποστήριξη σε κάποιους μαθητές σε σχέση με συγκεκριμένους τομείς της λειτουργικής παραλλαγής. Έτσι, προσέξαμε ότι εφόσον μπορούμε να καταγράψουμε όλες μας τις διαλέξεις, μπορούμε να τις δούμε ξανά και οι μαθητές μπορούν να τις παρακολουθήσουν ασύγχρονα. Αυτό βοήθησε κάποιους οι οποίοι ίσως να το βρήκαν πιο δύσκολο να συμμετέχουν στην τάξη. Επεκτείνουμε αυτήν την πρακτική ώστε να δούμε πώς θα μπορούσαμε να την εφαρμόσουμε μελλοντικά.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από τη Σουηδία]

Ανεξαρτήτως της εκπαιδευτικής προσέγγισης και των πηγών που χρησιμοποιήθηκαν ώστε να επιτευχθούν οι μαθησιακοί στόχοι, είναι σημαντικό να ξεχωρίζουμε τους στόχους από τα μέσα. Η δημιουργία πηγών στην εκπαίδευση είναι και θα είναι μια επαναληπτική διαδικασία, βασισμένη στις δυνατότητες των παραγόντων αυτής της διαδικασίας.

“Γενικά έχουμε αυτά που ονομάζονται τεχνολογική ώθηση και διαστάσεις. Η πρώτη, η διάσταση της τεχνολογικής ώθησης είναι αυτή που μπορεί να προσαρμοστεί σε μεγαλύτερο βαθμό. Η διάσταση της τεχνολογικής ώθησης σημαίνει πως οι τεχνολογίες είναι αυτές που οδηγούν και ηγούνται της αλλαγής. Για παράδειγμα, κατά την πανδημία, ο οργανισμός που επιθυμούσε να παραδώσει επιμορφωτικά σεμινάρια ήταν υπόχρεος να λειτουργήσει μια διαδικτυακή, ψηφιακή πλατφόρμα για τις δραστηριότητες του. Αλλιώς, ήταν αδύνατη η παράδοση τέτοιων σεμιναρίων. Εκείνη λοιπόν την περίοδο, η τεχνολογία, η διαδικτυακή πλατφόρμα, ωθούσε την αλλαγή. Τώρα οι πιο προηγμένες τεχνολογίες, το μετасύμπαν ή η τεχνητή νοημοσύνη ή οι τεχνητές πραγματικότητες είναι αυτές που οδηγούν τις αλλαγές σε κάποια πεδία. Υιοθετώντας όμως αυτήν την προσέγγιση, κατέχουμε κάποια ανησυχητικά δεδομένα που πρέπει να αναλογιστούμε διότι σύμφωνα με την τελευταία αναφορά του Forbes, το 70% των πρωτοβουλιών για ψηφιακή μεταμόρφωση, αποτυγχάνουν. Μπορούμε σίγουρα να θεωρήσουμε πολλούς λόγους ως βάση των δεδομένων αυτών, να αρχίσουμε όμως λέγοντας ότι η απαρχή του προβλήματος είναι η αποκλειστική προσοχή σε τεχνολογίες και ιδέες. Διότι εάν επικεντρωθούμε μόνο στην τεχνολογία, όταν θέλουμε να αλλάξουμε κάτι, αν θέλουμε να ψηφιοποιήσουμε κάτι, τότε αυτό μπορεί να έχει διάφορες επιπτώσεις. Για παράδειγμα, το ούτω καλούμενο θέατρο καινοτομίας... Εκεί όπου οι διευθυντές ή οι οργανισμοί αγοράζουν τεχνολογίες ή θέλουν να εκθέσουν τις δικές τους καινοτομίες, αγοράζοντας τις πιο προηγμένες τεχνολογίες και χρησιμοποιώντας τις στον χώρο τους. Ή για παράδειγμα, εάν φτιάξουμε μια διαδικτυακή πλατφόρμα για παράδοση δραστηριοτήτων επιμόρφωσης με πολλές λειτουργίες, πολλές πιθανές υπηρεσίες που μπορούμε να παράσχουμε στους συμμετέχοντες μας...οι εκπαιδευτές μας είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν δύο ή τρεις από αυτές. Αυτό είναι ένα είδος θεάτρου καινοτομίας. Έχουμε λοιπόν τεχνολογίες αλλά δεν είμαστε τεχνολογίες, δεν είμαστε αποτελεσματικοί και δεν οδεύουμε προς τα επιθυμητά αποτελέσματα.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Ιταλία]

Φαίνεται πως χάριν στις παρούσες συνθήκες στην εκπαίδευση, στο μέλλον θα αναπτυχθεί ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, βασισμένο σε καινοτομίες που θα θεωρούνται όχι ως οργανωτικό σοκ αλλά μάλλον σαν ένα στοιχείο καλής πρακτικής και οργανωτικής κουλτούρας του οργανισμού ή ιδρύματος τους.

“Οργανισμοί οι οποίοι επιθυμούν να παραμείνουν ανταγωνιστικοί, που επιθυμούν να αποκτήσουν ένα βιώσιμο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, θα πρέπει να μεταμορφωθούν και να καινοτομήσουν. Τώρα, χάριν στην τεχνολογική διαδικασία, τυγχάνει αναγνώρισης η επίγνωση γύρω από την σχέση της καινοτομίας μεταξύ των οργανισμών. Έτσι, το ερώτημα δεν είναι πλέον εάν χρειάζεται να καινοτομήσουμε ή όχι, αλλά πώς να δράσουμε, πώς χρειάζεται να κάνουμε αυτό, ενώ την ίδια στιγμή πώς να καινοτομούμε με επιτυχία. [...] Η δυναμική της γνώσης αντιπροσωπεύει τη μηχανή για την ανάπτυξη των δυνατοτήτων που οδηγούν σε βιωσιμότητα τις νέες επιχειρήσεις. Έτσι, οι οργανισμοί χρειάζεται να αναπτύξουν την ικανότητα για καινοτομία, για μεταμόρφωση, για κατεύθυνση προς αξίες. Σε αυτό το έργο, οι οργανισμοί που αντιμετωπίζουν την πολυπλοκότητα, πρέπει να γίνουν πιο ελαστικοί, πιο δημιουργικοί, πιο καινοτόμοι, πιο ενστικτώδεις, ώστε να προσαρμοστούν στον ψηφιακό κόσμο που διαρκώς αλλάζει.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Ιταλία]

Χάριν στις τεχνικές και τεχνολογικές αλλαγές στη διαδικτυακή διδασκαλία, έχει εκκινήσει και θα τύχει περαιτέρω εξέλιξης η θεώρηση της δημοκρατικοποίησης των διαδικασιών διδασκαλίας και μάθησης. Η κοινή μάθηση η καθοδήγηση, η διδασκαλία και η χρήση των διαδικτυακών αποκριτικών πηγών αντί της γνώσης του διδάσκοντα, θα καταστούν ολοένα και περισσότερο κοινές πρακτικές. Πρέπει να τονιστεί ότι σε αυτήν την προσέγγιση τόσο οι διδάσκοντες όσο και οι μαθητές/φοιτητές, βρίσκονται σε μια συνεχή διαδικασία μάθησης.

“Νομίζω το πιο σημαντικό είναι πως η μάθηση μπορεί να εδρεύει σε μη ανθρώπινες συσκευές και να συνδέεται με την παιδαγωγία, για μένα τουλάχιστον, και η αναγνώριση πως όλες αυτές οι διαφορετικές πτυχές του πώς κάποιος μπορεί να βελτιώσει τη

μάθηση, όλα αυτά είναι σημαντικά. Είτε λοιπόν μαθαίνεις από τους συμμαθητές σου, είτε από τον εκπαιδευτικό στην τάξη, είτε από ένα βίντεο στο YouTube, είτε κοιτάζεις

άλλα είδη παρουσιάσεων ή συνδέεσαι με διαδικτυακές ομάδες... Εδώ βρίσκεται το μέλλον της εκπαίδευσης.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Σουηδία]

“Τα τελευταία δύο χρόνια της πανδημίας έχουμε να κάνουμε με αυτό το νέο είδος εργαλείων, έναν νέο τρόπο μάθησης και διδασκαλίας. Αυτός είναι τρόπος όχι φυσικής παρουσίας, αλλά διαδικτυακός και η ιδέα είναι πως σίγουρα, στο μέλλον θα έχουμε να κάνουμε ολοένα και περισσότερο με αυτά τα είδη εργαλείων.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Ιταλία]

“Η βιομηχανία βιντεοπαιχνιδιών είναι και ήταν ήδη ένα είδος υβριδικής διαδικτυακής συνάντησης. Πολλοί ήδη εργάζονται εξ αποστάσεως, κάτι που δεν υπήρχε παλιά. Ήταν μεγάλο σοκ για το σύστημά μας και έχουμε μάθει τόσα πολλά. Από αυτό, νομίζω θα αναλογιστώ κάποια από τα θετικά και κάποια από τα αρνητικά, τις προκλήσεις και τους τρόπους που σκεφτόμαστε να χρησιμοποιήσουμε ώστε να προσεγγίσουμε όλα αυτά στο μέλλον.”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Σουηδία]

Συνολικά, η μεταφορά προς τη διαδικτυακή μάθηση έχει απελευθερώσει και επιταχύνει μια μεταμόρφωση της μαθησιακής κουλτούρας. Στην πρώτη φάση, η μεταμόρφωση αυτή προκάλεσε έκπληξη, με τον καιρό όμως και στο μέλλον, θα αποτελεί κοινή πρακτική που θα εξυπηρετεί τόσο την αποτελεσματική εκπαίδευση όσο και την επικοινωνία, και που θα συνδέει τις επόμενες γενιές με την αγορά εργασίας. Το στοιχείο της πρακτικής αυτής ήταν, είναι και θα είναι περαιτέρω αλλαγές που θα προκαλέσουν έκπληξη.

“Η κατάσταση από την αρχή με τους ‘φοιτητές της πιτζάμας’ δεν είναι πλέον τόσο δημοφιλής. Ναι, ξέρουν ότι ακόμη κι αν έχουμε ώρες γραφείου και πρόκειται να συναντηθούμε διαδικτυακά, δεν πρέπει να βρίσκονται στο κρεβάτι, αλλά να κάθονται

σε κάποιο δωμάτιο με ένα ωραίο φόντο ή με το φόντο να είναι θολό και πιστεύω πως χωρίς τη διαδικτυακή κατάσταση που βιώνουμε, δε θα γνώριζα τόσο καλά τόσοι πολλούς φοιτητές μετά από δύο χρόνια στο πανεπιστήμιο. Έχουμε πρόγραμμα καθοδήγησης και πρόγραμμα μεντόρων. Το πρώτο είναι πιο ανεπτυγμένο από το δεύτερο. Και έχω την ευχαρίστηση να είμαι ένας από τους καθοδηγητές των φοιτητών. Κι αυτό οφείλεται στην πανδημία. Η επαφή είναι πιο στενή, αλλά σε ένα διανοητικό επίπεδο, οι φοιτητές μπορούν να είναι πιο ειλικρινείς. Μπορούν να εκφράσουν τις αμφιβολίες τους δίχως να δεχτούν κριτική από άλλους φοιτητές, ή μπορούν απλά να σβήσουν την κάμερά τους αν δεν νιώθουν αρκετά καλά ώστε να συμμετέχουν σε συναντήσεις ένας προς έναν. Υπάρχουν πολλές δυνατότητες, πολλά σενάρια. Και μπορώ να πω ξανά, χάριν στην διαδικτυακή πραγματικότητα εδώ και δύο χρόνια...είμαι πολύ ευτυχής και έχω περισσότερη εμπιστοσύνη στην διαδικτυακή επικοινωνία διότι πιστεύω πως αυτό είναι το μέλλον μας. Είτε μου αρέσει είτε όχι, θα περνάμε περισσότερο χρόνο τόσο σε διαδικτυακή σύνδεση όσο χρόνο και εκτός σύνδεσης. Θα ήταν λοιπόν καλό να βρεθεί μια λύση για περαιτέρω εξέλιξη της κουλτούρας της διαδικτυακής επικοινωνίας, ιδίως στη διαδικασία της εκπαίδευσης. ”

[Εμπλεκόμενος παράγοντας από την Πολωνία]

Επισκόπηση των εταίρων του προγράμματος

Comparative Research Network (CRN) Γερμανία:

Το Comparative Research Network CRN έχει ενεργή συμμετοχή σε επιστημονική έρευνα, διδασκαλία και πολιτιστικές δραστηριότητες, οι οποίες συνδέουν τις όποιες ιδέες με την καθημερινή εμπειρία. Σύμφωνα και με την ονομασία, ο οργανισμός μας δραστηριοποιείται σε διεθνές και διαπολιτισμικό επίπεδο. Μόνο μέσα από σύγκριση μπορούμε να ερμηνεύσουμε την εγχώρια πραγματικότητα, να την καταστήσουμε πιο κατανοητή και να αναπτύξουμε στρατηγικές ώστε να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα που επηρεάζουν τις καθημερινές μας ζωές. Το CRN καταπιάνεται με την έρευνα τόσο ως εταίρος σε διεθνείς συνεργασίες όσο και εντός των δικών του προγραμμάτων. Επίσης, το CRN δημοσιεύει μια σειρά από μελέτες και έρευνες μέσα από τις οποίες επικοινωνούμε το έργο των μελών σε ένα ευρύτερο κοινό.

Association for Social Cooperatives (Πολωνία):

Το Association for Social Cooperatives ιδρύθηκε το 2003 στο Poznan, ως διάδοχος και συνεχιστής της δράσης “Το σπίτι μας”. Ο οργανισμός άλλαξε την ονομασία του από “Το σπίτι μας” σε Association for Social Cooperatives το 2005, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Κύρια ιδέα του είναι η στήριξη του αναδυόμενου κινήματος των κοινωνικών συνεργατισμών στην Πολωνία.

Το ουσιαστικό έργο του οργανισμού είναι η παροχή βοήθειας στην ίδρυση κοινωνικών συνεργατισμών, η συμμόρφωση με τη νομοθεσία καθώς και η δημιουργία επαρκών συνθηκών για διοίκηση της επιχείρησης. Ο οργανισμός παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες και πληροφορίες στους συνεργάτες του για τις τρέχουσες δραστηριότητές τους.

Πανεπιστήμιο Κύπρου – Εργαστήριο SEIT:

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου στοχεύει να καθιερωθεί ως πρωτοπόρο ερευνητικό ίδρυμα επιτυγχάνοντας διεθνή επιστημονική αναγνώριση στην Ευρωπαϊκή Ανώτατη Εκπαίδευση και προσφέροντας ανταγωνιστικά προγράμματα. Στοχεύει επίσης στο να καταστεί Κέντρο Αριστείας στην ευρύτερη Ευρω-Μεσογειακή περιοχή.

Οι κύριοι στόχοι του Πανεπιστημίου είναι δύο: η προώθηση της αριστείας και της εκπαίδευσης μέσα από τη διδασκαλία και την έρευνα και η αναβάθμιση της πολιτιστικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης της Κύπρου.

Στο πλαίσιο αυτό, το Πανεπιστήμιο πιστεύει πως η εκπαίδευση πρέπει να παρέχει περισσότερα από ότι απλά τη συγκέντρωση της γνώσης. Πρέπει επίσης να ενθαρρύνει την ενεργή συμμετοχή των φοιτητών στη διαδικασία της μάθησης και στην απόκτηση των αξιών εκείνων που είναι αναγκαίες για υπεύθυνη συμμετοχή στην κοινωνία. Το Πανεπιστήμιο θέτει ψηλά κριτήρια σε όλους τους τομείς της αριστείας. Η έρευνα προωθείται και χρηματοδοτείται σε όλα τα τμήματα για τη συνεισφορά τους στην αριστεία γενικά αλλά και για τις τοπικές και διεθνείς τους εφαρμογές.

Changemaker Educations (Σουηδία):

Το Changemaker Educations (Sweden) ChangeMaker AB ιδρύθηκε από τους Tom Løycher και Per Myrén ως συμβουλευτική εταιρεία το 1998. Ο Tom Løycher είναι ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας και αποτελεί έναν ηγέτη με πολλές ιδέες και ο οποίος φτιάχνει ευκαιρίες μέσα από την πραγματικότητα αλλά και την πραγματικότητα μέσα από τις δυνατότητες. Ο Per Myrén είναι ο Διευθυντής Ανάπτυξης αλλά και το άτομο που 'ανάβει φωτιές' στην Changemaker AB. Είναι επιχειρηματίας αλλά παράλληλα άτομο που μπορεί να κάνει τα πάντα.

Για πάνω από 20 χρόνια, έχουμε βοηθήσει εταιρείες και οργανισμούς με στοχευμένες λύσεις γύρω από την ηγεσία, την ανάπτυξη ομάδων και την αλλαγή στη διοίκηση. Ο οργανισμός προσφέρει βιωματικά εργαστήρια και διαλέξεις, ηγείται προγραμμάτων και δράσεων επάρκειας διαδικασιών, τόσο για επιχειρήσεις, σχολεία αλλά και άτομα.

Regional Institute for Training & Research – I.Re.Forr.(Italy):

Η I.Re.Forr. είναι μια συνεργατική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που ιδρύθηκε το 1984 και η οποία κατέχει ποικιλόμορφη εμπειρία στον τομέα της επιμόρφωσης και της έρευνας.

Αναγνωρισμένη από την περιοχή της Basilicata από το 2004, έλαβε την Πιστοποίηση Ποιότητας ISO9001 (έκδοση 2008) από το CERMET, με αριθμό πιστοποιητικού 8249-A.

Έργα στον τομέα επαγγελματικής επιμόρφωσης:

- Βοηθά νεαρά άτομα ώστε να εισέλθουν στην αγορά εργασίας, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην εργοδότηση και στις επαγγελματικές απαιτήσεις
- Συνοδεύει την επαγγελματική εξέλιξη των εργοδοτούμενων καθ' όλη την καριέρα τους
- Διοργανώνει δραστηριότητες επιμόρφωσης με δημόσια και ιδιωτική επιχορήγηση. Υποβοηθά εταιρίες και εργοδοτούμενους για ανανέωση των πιστοποιήσεων τους και για επανατοποθέτηση στην αγορά εργασίας
- Προσφέρει εξ αποστάσεως μάθηση για ανάπτυξη των δεξιοτήτων μέσα από το Διαδίκτυο και τα νέα μέσα
- Μίσθωση αιθουσών διδασκαλίας

Χάριν στο δίκτυο της, της ομάδας και του προσωπικού αποτελούμενου από επαγγελματίες, η I.Re.Forr είναι περήφανη για τις εξαιρετικές διευθυντικές και επαγγελματικές πρακτικές τόσο αναφορικά με τη διδακτική διάρθρωση όσο και με την προσαρμογή των πιο αποτελεσματικών μεθοδολογιών.

Innoved (Ελλάδα):

Ο INNOVED είναι ένας μη κυβερνητικός οργανισμός που λειτουργεί στον μη κερδοσκοπικό τομέα. Έχει ιδρυθεί 2019 και με δική του ταυτότητα, κατέχει εξέχουσα θέση στην Ελλάδα.

Κύρια αποστολή του InnonED είναι η στήριξη και προώθηση ατόμων ή/και οργανισμών σε σχέση με επαγγελματική εκπαίδευση και επιμόρφωση, με μοναδικό στόχο την ενθάρρυνση και βελτίωση της προσληψιμότητας και αυτοενδυνάμωσης μέσω καινοτομίας η οποία υιοθετεί εκπαιδευτικά υλικά, τεχνικές και μεθόδους.

Οι οργανωτικοί στόχοι βασίζονται στη δημιουργία και ανάπτυξη της γνώσης και των δεξιοτήτων μέσα από την έρευνα, την πρακτική εμπειρία, την επιμόρφωση και την εξομοίωση, καταλήγοντας στη συνεισφορά στην πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξη της τοπικής κοινότητας και της ευρύτερης κοινωνίας.

Ο InnonED επικεντρώνεται στην εκπαίδευση και στην βελτίωση της επιμόρφωσης μέσα από την έρευνα, τον πειραματισμό, την εκπαίδευση και την ανταλλαγή καλών πρακτικών μέσα από έναν ιδιαίτερα καινοτόμο χαρακτήρα, με την χρήση των πιο πρόσφατων τεχνολογιών και εφαρμογών.

MEAG - Mullingar Employment Action Group (Ιρλανδία):

Το MEAG είναι ένας κοινοτικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός που είχε ιδρυθεί το 1986 ώστε να βοηθήσει με την ανεργία στην περιοχή.

Τα Κέντρα Επιχειρηματικότητας του οργανισμού στεγάζουν 26 επιχειρήσεις μεσαίου μεγέθους και στηρίζουν άμεσα πάνω από 200 θέσεις εργασίας.

Παράλληλα, το MEAG χορηγεί και στηρίζει την ανάπτυξη και επαγγελματική εκπαίδευση και επιμόρφωση ατόμων μέσα από διάφορες δράσεις περιλαμβανομένων των 'Πρωτοβουλία για Εργασία' , 'Εργοδότηση στην Κοινότητα' και 'Πρόγραμμα Υπηρεσίας της Κοινότητας' (στο παρόν, με σύνολο 50 συμμετεχόντων).

Οι συνεχείς Σκοποί και Στόχοι του οργανισμού είναι: (1) να στηρίζει την ίδρυση και ανάπτυξη επιχειρήσεων οι οποίες προσφέρουν βιώσιμη εργοδότηση, (2) να διευθύνει έναν χώρο επώασης επιχειρήσεων και να στηρίζει την επιχειρηματικότητα και τις επιχειρήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους και (3) να φτιάχνει μια κοινοτική εικόνα με στόχο την προώθηση του Mullingar ως πόλης επιχειρήσεων και πρωτοβουλιών.

Επίσης, ο οργανισμός στοχεύει στο να συνεργαστεί με άλλους οργανισμούς και άτομα σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, ώστε να διασφαλίζει ότι παρέχει υπηρεσίες και στήριξη σύμφωνα με καθιερωμένες καλές πρακτικές.

Μέσα από Ευρωπαϊκά συνεργατικά προγράμματα το MEAG μαθαίνει από χώρες και οργανισμούς από όλη την Ευρώπη για καλές πρακτικές όσον αφορά στην ανάπτυξη προγραμμάτων και μέτρων στήριξης.